

Istent szolgálni akarata nélkül

(Trying to do God a service without it being the will of God)

1965.07.18. délelőtt, Jeffersonville, IN

1 Maradjunk állva most egy pillanatra, amíg imádkozunk. Hajtsuk meg a fejünket.

Uram, nagyon boldogok vagyunk ma reggel, hogy visszatérünk Isten házába, egy másik szolgálatban. És imádkozunk, Istenem, hogy kijavíts minket ma reggel minden hibáinkból. Mutasd meg nekünk azokat az ösvényeket (életpályákat), amelyeket Te rendeltél, hogy azokon kell járni. És adj nekünk kegyelmedből és szeretetedből, hogy követhessük ezeket az ösvényeket, és utasításaidat teljes szívünkben, hogy fedhetetlennek találtsuk Krisztusban azon a napon, mert hisszük, Uram, hogy Ő hamarosan megjelenik.

2 Mi látjuk mindazokat a jeleket, amit Ő mondott, megtörténik, pontosan mielőtt Ő jönne, most teljesültek. És örömmel várunk arra a pillanatra. Ahogy az öreg Ábrahám várt a megígért fiúra, és látta Istennek utolsó jeleit leszállni a földre, akkor ő tudta, hogy nem lesz soká, amíg a fiú megérkezik. És most látjuk azt újra megisméltódni. Jézus azt mondta nekünk, hogy, „Amikor ezek a dolgok kezdenek megtörténni,” hogy emeljük fel a fejünket, mert a mi megváltásunk közeledik, „az időnek a zavarodottsága, aggodalom a nemzetek között, földrengések különböző helyeken, a tenger morajlik, az ember szíve kihagy a félelemtől.”

3 Mi felismerjük, hogy abban az órában vagyunk, amikor a nemzetek nem tudják, mit tegyenek. Úgy néz ki, hogy egy másik háború jön. Milyen egy rettenetes dolog lenne az! A föld szétválk (ketté), a tudósok azt mondják, hogy valami rettenetes közeledik. Mi látjuk, hogy a Biblia beszél erről. Akkor, Uram, segíts nekünk ma megállni ebben a rendreutasítás házában, és vegyük Istenünk rendeletét, hogy haladjunk előre ebben a sötétségnek órájában, hogy ragyogjon a Világosság, mert ez lehet az utolsó lehetőségünk erre. Mert kérjük ezt a Jézus Nevében és az Ő kedvéért. Ámen.

Leülhettek.

4 Kétségkívül ezt egy nagy kiváltságnak tartom, hogy itt ebben az imaházban lehetek ma reggel. És sajnáljuk, hogy nincs elég ülőhelyünk számotokra. És a hely zsúfolásig megtelt, és állnak mindenütt kívül.

Ti emberek, most kint, hallgathatjátok ezt a ti rádiótokban. Elfelejtettem... [Valaki azt mondja, „Ötvenöt, ötvenhét.” Szerk.] Ötvenöt, ötvenhét. Ti emberek kint, és kint a parkolóknak, és az utcákon, meghallgathatjátok ezt a ti rádiótokban, az ötvenöt és ötvenhét között, a rádiótok állomáskeresőjén. Így mi próbáltuk...

5 Visszajöttem egy kicsit ide, hogy megpróbáljak egy tíznapos összejövetet, hogy beszéljek a Hét Utolsó Pohár témájáról. Mert ezek között a Poharak között vannak a Trombiták. És elmondtam nektek... amikor a Hét trombitáról prédikálok, hogy hoznám azokat a Poharakba és a Csapásokba. És gondoltam az egy jó idő lenne. Most tértem vissza Afrikából és a gyerekeknek nem volt szünetjük.

A kisfiam, József, volt egy kis... egy pár hetes olvasás tanulásra van szüksége. Ő átment, rendben, de nem volt színvonalas. Így mi Tucsonban tartottuk őt ezért, amíg én Afrikában voltam, folytatta az olvasását, és felzárkózott néhány napra az iskolában.

És aztán mi visszajöttünk. És azt gondoltam, miközben a gyermekeknek vakációjuk van, lehetnék itt egy kis összejöveten az emberekkel, és prédikálhatnám ezeket a témákat. De amikor megérkeztünk, azt találtuk, hogy nem kaphatjuk meg az iskolai előadótermet.

6 És tudtam, hogy az imaház nem elegendő ahhoz, hogy leültsük az embereket és kényelmessé tegyük nekik, ahogyan kellene lenni, amikor ők... amikor ezt az üzenetet kapjuk, ezért kellett másképp rendelkezni. Ahelyett, hogy tíz estéről terveznénk, nos, csináltunk csak két szolgálatot egy vasárnap; ezen a vasárnap, a következő vasárnap, és az utána következő vasárnap két szolgálatot. Úgyhogy soha nem hirdettük azt.

És akkor, ha valaki, aki valamilyen módon meghallotta, hogy az összejövetelek huszonnyolcadikán kezdődnek az iskolai előadóteremben, ha Isten megengedi, nos, ha vannak bármilyen barátaitok, és bárki kapott szobafoglalást a motelekben, én törölném azt, látjátok, mert ők, nem tudjuk megkapni a kényelmet. Nem kaphatják meg az iskolai előadótermeket.

7 És most szeretnék beszélni, csak evangelizációs szolgálaton vasárnap reggel. És vasárnap este imádkozni akarok a betegekért. És bízunk abban, hogy Isten találkozni fog veletek emberek, akik betegek vagytok. Nem tudom, hogy Billy fog gondoskodni rólatok; ad-e ki imakártyákat, vagy akármilyen módon irányítja a gyülekezetet. De mindent meg fogunk tenni, hogy imádkozhassunk minden személyért, a következő három hétben, a tervezett szolgálatokon, ha az Úr akarja.

8 És aztán sokszor vannak személyes beszélgetések, valakik csak látni akarnak téged egy percre, vagy valami ilyesmi. És megyünk... Hányan akarnak egy személyes beszélgetést, hadd lássam a kezeteiket. Hű! Ki nem? Így akkor mi vagyunk...

9 Nehéz lesz mindannyiőtokhoz eljutni, így írástok le a kéréseket és juttassátok el Billyvel, aztán én megkapom őket. És most én gondolom, ő fog bejelentést tenni az imakártyákról, valahányszor kiadja azokat.

10 Hány szolgáló testvérünk van itt ma reggel? Nekünk nem volt lehetőségünk, nem hiszem... Felismertetek bárkit azokból? Hány szolgáló van itt ma reggel, csak felemelnétek

a kezeteiket? Vagy álljatok fel. Hadd lássuk hány szolgáló van itt ma reggel a gyülekezetben. Nos, kitűnő! Hála az Úrnak ezekért az emberekért. Kívánjuk, hogy volna időnk mindegyikőtöket megismerni (bemutatni), de biztos vagyok benne, hogy látjátok őket. És mi... Isten ismeri őket a szolgálatukban; és mi imádkozunk, hogy Isten gazdagon megáldja őket. És nem kétséges, sokan közülük bezárták a szolgálatukat, hogy itt legyenek. Junior Jackson testvér, és azt hiszem Don Ruddell testvér, és ez a közvetítés bemegy az ő gyülekezetükbe. És aztán New Yorkban is, és más helyeken a nemzetén át, ez által a zártkörű telefon által mindegyik gyülekezetbe ma reggel.

11 Örülünk látni Richard Blair testvért itt ülni. Épp most olvastam egy levélben egy nagydolgot, amit Isten tett az ottani nép között. Az egyik nap, ahogy én értettem... Lehet, hogy tévedek Blair testvér; ha igen, javíts ki. Ő dolgozott, segített egy embernek egy pótkocsit kábelezni, vagy valami, azt hiszem. Olvastam a levelet. És felcseréltek valamit, és bárhogy, és az áram a vízbe ment, ahol egy kisfiú volt, egy... a férfi, akié a pótkocsi volt, az ő kisfia, csak egy kisfiú, és az megölte a kisfiút. És a gyomra megduzzadt. Mi ismerjük az áramütést, hogy amikor meghalnak, ez történik. A kis szemek megálltak; a fogai összeszorultak.

12 Olyan rossz ijedség (aggodalom) lett a testvéreken. Blair testvér azt mondta, ő azt gondolta, hogy megragadhat engem valahol, hogy imádkozzak érte, de eszébe jutott, hogy az volt az, „Bárhol ketten vagy hárman összegyűlnek az Én Nevemben, Én ott vagyok köztük.” És az apa megmosta ujjait, és megpróbálta az ujjaival kinyitni, kifeszíteni a kisfiú száját. És letérdeltek és elkezdtek imádkozni a kisfiú fölött, és ő visszajött az életre újra.

13 Igaz volt ez, Blair testvér? Egyik a mi hűséges testvéreink közül itt. Ó, a kisfiú itt van. Nos, hála az Úrnak. Ez nagyszerű. Szeretnénk, ha felállnál, kisfiam. Most mi köszönetet mondunk a drága Urunknak ezért. Hol van a kisfiú apja? Te vagy az apa? Ez jó. És itt van Richard Blair testvér. A mi Istenünk képes bármit tenni. Igen, uram. Ő megígérte ezt. Mi élünk a mi nagy dicsőséges Mennyei Atyánk Isteni Jelenlétében. És minden dolog, amit mi... ha csak el tudjuk hinni, lehetséges.

14 Látjátok, mit tesz ez, milyen kifizetődő az ember életében, ha hisz. Megmentette az ő kisfiát. Most, Isten hűséges szolgálói ott voltak, hogy... Blair testvér és ők, imádkozni a kisfiúért, amikor ebben a helyzetben volt. Igen, ha bármi történik, el ne felejtsetek, ti vagytok az élő Istennek gyermekei.

„Bárhol ketten vagy többen összegyűlnek az Én Nevemben, ott Vagyok.” És újra meg van írva, „Ő egy valódi jelenlévő segítség a bajnak idejében.” És ha valamikor volt baj, az volt, amikor a kisfiú ott feküdt holtan a földön egy elektromos áramütéstől, ami átment rajta. Ezért ma reggel köszönetet mondunk Istennek, teljes szívünkből, ezekért a dolgokért, amit Ő tett nekünk.

15 Isten áldja meg ezeket a hűséges (hittel eltelt) embereket is. Vészhelyzetben ideje, hogy Istenre nézzünk. És nézzünk Rá, és legyünk barátságban Vele, mielőtt a vészhelyzet megérkezik. Mi tudjuk ezt. Ha nekünk van Istentől kegy (szerelmi zálog), kérhetünk Tőle bármit, mint bármely más barátunktól, és Ő egy valódi jelenlévő segítség a bajban.

16 Éppen találkoztam tegnap az utcán John Martin leánytestvérével. Én voltam... Valaki megállított az utcán, mások elmentek mellettünk és integettek a kezükkel. Ha visszajövök haza, tudjátok, látjátok az embereket mindenhol, megállnak és kezet ráznak, és így tovább. És ez a hölgy, emlékszem, hogy ők hívtak engem a múltkor, amikor valaki belehajtott az autójába hátulról, eltörte az ő gerincét mindenütt, fent és lent. Az egész életére megbénította. Ő ma reggel itt ül ezen az összejövetelen, élvezi az Isten Jelenlétét. Csak beszélgettem vele a szobában. Akartam imádkozni vele újra. És ő... valahol itt van. Azt hiszem, nem tudott bejutni.

De itt, biztosan, ő éppen itt ül nálunk. Ez igaz. Felállnál csak egy pillanatra testvérnő, hogy az emberek lehet... Itt van egy hölgy, az orvos azt mondta neki egy néhány nappal ezelőtt, hogy soha nem járhat, egy eltört gerinc, és minden, egy roncsból-roncs. És ő ott áll épen.

Tudjátok a Biblia azt mondta, „És ők nem mondhattak semmit ellene, mert az ember ott állt közöttük.” Ez igaz. Itt van egy kisfiú visszahozva a halálból, és itt van egy törött gerincű asszony, aki közöttünk áll. Ez csak megtörtént, így Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Áldott legyen az Úrnak Neve! Milyen boldognak kell lennünk, hogy élhetünk most az Ő Jelenlétében, és tudjuk, hogy Ő valódi jelenlévő segítség a bajnak idejében.

Örülök, hogy látom Vayle testvért, Martin testvért, és olyan sokat ma reggel. Az Úr áldjon titeket gazdagon. Most ez...

17 Tudom, hogy nem túl hűvös itt, ettől az egész tömegtől, de még, amikor az egyik nap elhagytam Tucson, az körülbelül negyven fok, vagy fölötte volt. És majdnem éjfélkor harmincnégy volt, és így ez, meglehetősen jól érzem magam. És azt mondták, hogy Parkel városban hatvan fok volt pénteken, mielőtt eljöttünk. És el tudjátok képzelni, hogy mennyire forró ez. Persze, ez a sivatagban van.

18 És most a következő három vasárnap. Ma tizenötödike van, azt hiszem, igaz ez, vagy tizenhatodika; tizenötödike, nem? Tizennyolcadikán, és huszonnyolcadikán, és augusztus elsején, (igaz ez?) Augusztus. Huszonötödikén... Tizennyolcadikán, huszonötödikén, és elsején, a gyülekezetben lesz a szolgálat. Ti nem tudtok túl sokat kapni belőle kint, mert, látjátok, nem tudjuk, mi van benne, most mi van ott belül, tudjátok, és ez csak rosszabbodik. Csak gyertek vissza, ha tudtok.

19 És aztán én itt vagyok, hogy összehívjam a gondnokokat. Nekem bosszúságom van mind ezekből a hely lemondásokból és elfordulásokból, hogy megtartsunk egy összejövetelt, amikor vezetést érzek, hogy ezt tegyem. Szóval azt gondolom, hogy

megkérdem, hogy nem tudjuk-e megszerezni a mi sátrunkat, és felállítjuk, és csak ott maradunk, tudjátok. Kihoznánk ide a labdaparkba, vagy kint egy farmon, és mozgathatnánk egyik helyről a másikra, csak, amint az Úr fog vezetni. És úgy érzem, hogy ez, amit Ő akar, hogy tegyünk. Tudjátok, van egy látomás erre vonatkozólag. És azt gondolom, talán ez az oka, hogy ez történik... Most, tudjátok, sokszor azt gondoljuk, hogy ez rettenetes, mert bizonyos dolgok történnek, de tudjátok, hogy lehet Isten, látjátok, vezet titeket ezekbe a dolgokba. Amikor Ő mondta azt, hogy azt fogja tenni.

20 Néhány estével ezelőtt, sokan közületek, alig körülbelül egy hónapja, mielőtt Afrikába mentem, sokaknak közületek talán van szalagja, az emberek, akik kaptak szalagokat, *Egy Menyasszony Kiválasztása*, Kaliforniában prédikáltam. A szalag utolsó néhány percében nem emlékszem, hogy valaha is ott voltam. De az Úrnak Szellem egy olyan módon jött. Elítéltem őket, ahogyan éltek és cselekedtek, és miután az Evangélium prédikálva volt és olyan nagyon bizonyított volt előttük. És hirtelen megszólalt a Szentszellem és azt mondta, „Kapernaum,” látjátok, „a város, amely nevezi magát az angyalokról,” ez Los Angeles, „te fel vagy emelkedve a Mennybe, de lesüllyedtél a pokolba.” Látjátok? És miután vége volt, miért, én kint voltam, és Moseley testvér és Billy voltak velem. És ők azt mondták... Visszamentek és benéztek, és az egész padló (terem) csak telve volt emberekkel, szolgálókkal és zokogtak.

21 És mentem és vettem a Szentírást. Azt mondtam, „Van valami arról a Bibliában.”

És Jézus volt, Aki megdorgálta Kapernaumot, mindazokat a tengerparti városokat, melyeket Ő látogatott. Miért mondta Ő, „Kapernaum, te felmagasztaltattál a Mennybe, le fogsz süllyedni a pokolba.” Azt mondta, „Mert ha a munkák Sodomában és Gomorában történtek volna, ami benned történt, ma is állnának.” És abban az időben Sodoma és Gomora a tenger fenekén volt.

És éppen azután, talán száz év vagy valami, Jézus próféciája után, Kapernaum az egyetlen tengerparti város, amit Ő látogatott, egy földrengés elsüllyesztette a tengerbe. És tudjátok, hogy ez volt egy egyenes felelet Kaliforniához, Los Angeleshez.

22 És aztán Tucsonban a másik nap, éppen amikor visszajöttem, egy nagy földrengés történt ott kint. És a tudósok a televízióban bemutatták. Az újságokban is voltak. Hogy a föld a minap hasadt az Aleut szigetektől, vagy Alaszkától, az Aleut szigetek körül, körülbelül kétszáz mérföldre (320Km) kint a tengerben, visszajött San Diegoba, körbement Los Angelesen, és kijött San Diegoban. És szétnyílt több hüvelykre (egy hüvelyk 2,54 cm). Házakat döntött le. Bement motelekbe.

És megkérdezték ezt a tudósok bizottságát. Azt mondta, „Nos, ez valamikor lesüllyedhet?”

23 Azt mondta, „Lesüllyedhet? Az fog!” És tudományos neveket használt a lávára... Ez okozza ezeket a földrengéseket egész hosszában, San Diego körül, és itt lent. Ez üreges

hely volt. És most mindez elkezd beszakadni, mint a homok besüllyed, és most ez csak egy kéreg. És ez nyílik szét több hüvelyket. Vették a radart és dolgokat, és követték azt a repedést és megjelölték. Láttam hol volt az.

És az nyílt széjjel néhány hüvelykel jobban, talán két, vagy három hüvelykkel a minap újra, egyenesen a prófécia elhangzása után.

És azok, akik az interjút folytatták a tudósokkal, azt mondták, „Nos, valószínűleg nem lesz a mi korunkban.”

24 Ő azt mondta, „Az lehet öt perc múlva, vagy öt év múlva; de az be fog süllyedni.”

25 Simpson asszony, nem gondolom, hogy ő ma velünk van. Vagy, látom, Fred testvér itt ül, de nem tudom, hol van Simpson asszony. Ő ment és kapott egy próféciát, amit én adtam 1935 körül, vagy valami ilyesmi, és így szólt, „Eljön az idő,” ez valahol egy könyvben íródott, „hogya a tenger befolyik az ő útján a sivatagba.”

Nézzétek meg, hogy mi fog történni. Ha az a többezer négyzetmérföld leesik a föld lábájába és becsúszik, akkor milliók fognak meghalni egyszerre. És az fog okozni egy olyan szökőárat! Emlékezzetek, az egészen felmegy a Salton tengerbe, az harminc vagy hatvan méterrel alacsonyabb a tengerszintnél. A víz talán fog jönni majdnem Tucsonig, azzal a szökőárral átjön ide. „És a tenger befolyik az ő útján a sivatagba.”

Nemzetek összetörnek, Izrael felébred,

A jelek, amit a prófétáink megjövendöltek;

A pogányok napjai meg vannak számlálva, rettegéssel terheltek;

Térjetekek vissza, Ó, szétszóródtak, a ti tulajdonotokhoz.

26 Mi az utolsó időkben vagyunk. Most az Úr gazdagon áldjon titeket. Elkezdem ennél és megfedekezek az időről. Mi megyünk, gyorsan eltűnünk elég gyorsan az Örökkévalóságba, különben is.

27 És most a Szent Márkban, a 7. fejezetben és a 7. versben, hogy egy szöveget hozzon ehhez a témához, amit éppen olvastunk az Első Krónikák 13. fejezetében. Hogy készítsünk ennek egy szöveget, akarom a Márk 7:7

...hiába tisztelnek Engem, ha emberek parancsolatait tanítják tantételnek.

28 Most én nem ismerek semmit, csak az Üzenetet, amit az Úr adott nekem, és ez minden, amiről beszélhetek. És most, ma reggel beszélni fogok egy témáról, amelyről gondolom, hogy jó lesz. És ma este arról akarok beszélni, „táplálék megfelelő időben,” ha az Úr akarja: *Szellemi táplálék megfelelő időben*, és hogyan kapjuk meg Azt. Most ma reggel: *Próbálni Istennek szolgálni anélkül, hogy Isten akarata lenne.*

29 Isten szuverén. És meglátjuk itt, mit tett Dávid, a Szentírásban, Első Krónika 13-ban. És ő volt... Az ő szándékai jók voltak. De Isten nem ad nekünk érdemet a jó szándékainkért. Csak egyetlen módja van Isten szolgálatának, tenni az Ő akaratát az Ő parancsolata által. És Isten szuverén, nincs senki, aki megmondja Neki, mit tegyen, vagy hogyan tegye azt. Ő csinálja amódján, Ő tudja a helyes módon tenni. És ez csinál bennem egy jó érzést. És az kellene mindannyiunkban csináljon jó érzést, és biztos vagyok benne, hogy ez így van. Mert az egyik jönne egy ilyen módon, és a másik egy ilyen módon menne, és a harmadik egy másik módon.

30 De egy nagydolog újra Istennél, hogy nem hagyott el minket most, anélkül, hogy tudnánk, mi az Igazság és hogyan kell tenni. Nem lenne igazságos, hogy megbüntet minket, mert valami olyasmit csináltunk, amit nem tudtunk, hogyan fog megvalósulni, és aztán engedne minket belebotolni valamibe. Ő nem egy ilyen Isten. Ő egy Isten, Aki szólja az Igét, és elvárja az Ő gyermekeitől, hogy higgyék Azt. És ezért Ő tudja, mi a legjobb, és mikor kell csinálni, és hogy kell csinálni. Nekünk elképzeléseink vannak, de Ő tudja.

31 És akkor, ha Ő létrehoz egy rendszert (módszert), hogy mit fog tenni, de nem mondja meg nekünk, hogy mi fog történni és hogyan az fog történni, akkor mi megbotolnánk abban, akkor jogos (igazolható) lenne a mi megbotlásunk; vagy próbálnánk tenni valamit, mindegyikünk igazolható lenne. De csak egy út van és ez az Ő Igéje.

32 És egy másik dolog, Dávid itt, látjuk, hogy az ő szívében valami jót akart tenni. Nem volt rossz indítéka (motivációja), vagy nem volt rossz célja. De a ház, vagy az Úrnak ládája távol volt a néptől, és el akarta hozni Istennek ládáját vissza az ő helyére, így a nép irányítást kérhet Istentől a dolgokról, ha akartak.

33 Ahelyett, hogy csak elengednénk menni, mi... Mi lenne, ha Blair testvér és a kisfiú apja azt mondta volna, „Nos, ez nagyon rossz, a gyermek éppen megsérült, meghalt. Azt hiszem éppen valami történt”? De ők gyorsan Istenhez mentek.

34 Mi van akkor, ha a kis hölgy és a férje, az Evangéliumnak egy szolgálója, néhány nappal ezelőtt, vagy napokkal, amikor a kis hölgynek eltört a gerince, és csak felállt... Az orvos azt mondta, „Ő béna lesz egész életére.” Mi van, ha a férje és ő azt mondta volna, „Nos, drágám, csak vigasztaljuk magunkat azért”? De gyorsan tettek valamit; Istenhez mentek. Hány dologra utalhatnánk a Bibliában, hogy amikor az emberek bajba kerültek Istenhez folyamodtak!

35 Nos, azokban a napokban csak egy találkozóhelyük volt, ahol ők találkozhattak Istennel, és ez a ládánál volt, a vér alatt. Ez még mindig az egyetlen találkozóhely, a Vér alatt. A Kegyelem székét meghintették, hogy kegyelmet adjon az imádónak vagy a könyörgőnek, amikor jön kérni esedezve Istenhez. És Istennek volt egy különleges rutinja, a mód, ahogy nektek szintén jönnötök kellett köré, és Ő nem fogad el semmi mást. Ő

nem fogad el semmilyen más rendelkezést (felkészülést, gondoskodást); csak azon a módon, ahogy Ő rögzítette.

36 Nemrég éppen prédikáltam egy Üzenetbe, sokan tudtok Arról, hogy csak egyetlen hely adatott, ahol Isten találkozik az imádóival, a hely, amit Ő mondott, „Én fogom tenni az Én Nevemet.” Ha mi találhatnánk gyülekezetet, amelybe Ő tette az Ő Nevét, akkor megkaptuk az a helyet. Ő azt mondta, „Nem foglak megáldani titeket minden kapuban; csak a kapuban, amibe helyeztem az Én Nevem. Én fogom helyezni egyetlen helyre, és ti ott találkoztok Velem; és ez az egyetlen hely, ahol találkozom veletek.” És megtudtuk, egyenesen oda, ahová Ő helyezte az Ő Nevét, és egy az egyetlen hely, ahol Ő találkozik az imádóival. És az Ő Neve Jézus Krisztus volt. Isten Neve Jézus Krisztus.

37 Jézus azt mondta, „Én az Én Atyám Nevében jöttem.” Minden fiú az ő atyjának nevében jön. És Ő jött az Atyának Nevében.

„És nincs más Név az Ég alatt adva az emberek között,” vajon az van hívva Metodistának, Baptistának, Reformátusnak, Krisztus gyülekezetének, vajon szabad ezt tenni. Csak egyetlen találkozóhely van, ahol Isten találkozik az emberrel, és ez, amikor ő Jézus Krisztusban van, egyetlen hely. És mindezek a régi dolgok hátul itt az Ószövetség alatt, ezt jelképezik. Szeretném, hogy tisztán megértsétek. Most ez egy vasárnapi iskolai lecke. Van néhány Szentírás és leírtam ide jegyzetet. Azt gondoltam, ez segíthet nektek megérteni, amint ezek az összes régi dolgok megtörténtek példának a mi számunkra.

38 Most azt találjuk, hogy Istennek volt egy módja (útja) tenni a dolgokat. De Dávid, pontosan Istennek áldottja, mint ő volt, és királlyá lett, gondolta, hogy csak tenne valamit Istenért mindenképpen. És ő soha nem ment ebben a helyes úton.

39 Mi megfigyeljük, Isten kinyilatkoztatja az Ő Igéjét az Ő Saját előre elrendelt időszakában. Most hogyan tudhatott volna Martin Luther a mai Üzenetről? Hogyan tudtak a Reformátusok? Hogyan tudhatta Martin... vagy a Katolikus egyház ismerhette fel Martin Luther üzenetét? Hogyan ismerhette fel John Wesley Luther üzenetét? Hogyan ismerhette fel Wesley a Pünkösdista üzenetét? Vagy hogyan ismerheti fel a Pünkösdista ezt az Üzenetet? Látjátok? Ő kijelenti Azt, az Ő időszakában, mert Az egy Mag. És amint Az növekszik, és érlelődik, Ő kijelenti Saját Magát.

40 Amint a nap melege megnyílik. Amikor az gyengéd és fiatal, előhossa a magot a földből; aztán adja az ő leveleit, a nap másik fázisában. A forró nap meg fogja ölni azt, ha az érlelő mag... vagy érlelési idő. Így Ő szabályozza a napot és szabályozza a természetet, hogy megfeleljen az Ő Igéjének.

Ő szabályozza a Gyülekezetet, az eleve elrendelt Menyasszonyt, hogy megfeleljenek a szezonnak, amelyben élnek.

41 Még maga a természet is azt mondja nekünk ma, amikor látjuk, hogy a nemzetek megtörnek, a föld süllyed, a kézírás a falon van. Látjuk a gyülekezetet és benne az állapotot.

Látjuk a Menyasszonyt, és az Ő állapotát, ami benne van. És tudjuk a természet által, hogy a Gyülekezet készen áll arra, hogy távozzon. Milyen egy dicsőséges idő! Ez egy idő, amit minden próféta vágyakozott látni, ezt az órát.

42 Most Ő az Ő Igéjét csak a Maga szeszójában jelenti ki. Martin Luther ugyanazt a Bibliát olvasta, amit mi. Wesley ugyanazt a Bibliát olvasta, amit Martin Luther. A Pünkösdisták ugyanazt a Bibliát olvasták, mint mi. Jézus ugyanazt a Bibliát olvasta, mint a farizeusok, de ők voltak... Próbálták tartani a búzát egy korai szakaszában, amikor az érésben volt, ők elmulasztották látni az Ő órájukat.

Most Dávid ugyanazt tette itt.

43 Isten kinyilatkoztatja ezt az Igét a szeszójában, és akiket Ő kiválaszt, kijelenti Azt. Isten válassza meg, kinek jelenti ki Azt. Ő kiválasztotta a világ alapítása előtt. Minden cselekedetét Ő előre ismerés által, elrejtette az embertől. Csak kijelenti azokat, amit Ő akarja. Az Ő kiválasztott szeszója, az Ő kiválasztott személye. Ő soha nem választott egy csoportot vagy szektát; ez egy kiválasztott személy, ahogyan Ő csinálja.

44 Ki az, aki merné Őt kijavítani, és azt mondani, „Nos, Uram, Te egy hibát követtél el azzal, hogy ezt az embert szolgálatba helyeztet. Az az ember nem úgy hisz, mint ahogy mi hiszünk”? Ki akarná mondani Istennek, hogy Ő rossz ebben? Az a valaki lenne egy kicsit többet vétkes, mint én, hogy mondja azt Neki. Ő tudja, mit csinál. Ő tudja, kit válasszon ki, és kit ne válasszon ki, mit tegyen, és mikor tegye azt. Nem számít, hogy mennyire gondoljuk, hogy egy bizonyos személy alkalmas (képzett) egy bizony munkára, Isten tudja, ki alkalmas az időre és a szeszóra, vagy az időre és a megfelelő időben tenni azt.

45 És a valódi, igaz Keresztény; a valódi, igaz Istenben hívő, vár az Úrra, ezekért a dolgokért. Várjatok a ti szolgálatotokra. Ha te érzel egy hívást, legyetek biztosak abban, hogy Isten az. Legyetek biztosak abban, hogy az helyes. Legyetek biztosak abban, hogy az időszerű (aktuális), amit mondtok. A Biblia azt mondja, „Azok, akik az Úrra várnak, az erejük megújul, felemelkednek szárnyaikkal (repülnek), mint egy sas. Futnak, és nem fáradnak el. Ha járnak, nem fognak ellankadni (elbizonytalanodni).”

46 Figyeljétek Dávidot, Izrael királyát, csak felkenve. Sámuel öntötte rá az olajat, és ő Istentől kiválasztott volt, hogy Izrael királya legyen. És Dávid kapta ezt a kinyilatkoztatást, hogy felhossa az Úrnak a ládáját a Dávid városába. Most ott nincs semmi rossz, de látjátok, Dávid rosszul ment annál.

47 Most úgy néz ki, mintha egy ilyen ember kapna egy kinyilatkoztatást, egy nagy ember, mint Isten kiválasztott királya, a legnagyobb király, aki valaha élt a földön,

Krisztuson kívül, azt hiszem Dávid volt, mert Krisztus Dávidnak egy Fia. Most a legnagyobb ember, frissen felkenve, jön tökéletesen az Isten Jelenlétéből, kapott egy kinyilatkoztatást, hogy tegyen valamit Istenért, és akarta tenni azt Istenért; de a kinyilatkoztatás helytelen volt. Most ez egy nagydolog. Ezzel fog foglalkozni a mi témánk: *Próbálni tenni egy szolgálatot Istennek anélkül, hogy hívott tenni azt.*

48 Figyeljétek meg, Dávid megkapta a kinyilatkoztatást. És figyeljétek meg, az nem Nátán volt, a próféta, aki kapta a kinyilatkoztatást. Dávid, a király, aki kapta a kinyilatkoztatást. Egyik sem kért tanácsot erről Nátántól. Ő soha nem kérdezte Nátánt. De láttátok itt, az Első Krónikákban, ő tanácskozott az ezredeknek kapitányaival és a századok kapitányaival? Soha nem tanácskozott Nátánnal. Ő tanácskozott az emberekkel és szintén tanácskozott a papokkal, és annak a napnak teológusaival, az írástudókkal és a teológusokkal. Dávid először tanácskozott, azt mondta, „Ha ez lenne az Úrtól, menjünk alá, és hozzuk el a mi Istenünk szövetségének ládáját a városba, és kérjünk tanácsot Istentől, mielőtt teszünk dolgokat.”

49 De azt mondta, a Saul napjaiban, „Ők abbahagyták megkérdezni Istent, a láda által, az Urim és Tummim által. Ők abbahagyták ezt tenni.”

Dávid azt mondta, „Most térjünk vissza Istenhez, mindannyian! Térjünk vissza a helyes dologhoz. Menjünk le és szerezzük meg a ládát és hozzuk ide, hozzuk el Isten Jelenlétét,” más szavakkal, „a városba. Tartsunk egy ébredést. Hadd hozzuk az embereket vissza.” De ő kapta a kinyilatkoztatást, ami jónak tűnt, de nem Isten akarata volt.

50 Ahelyett, hogy megkérdezte volna a forrást, akit kellett volna, tanácsot tartott az ő kapitányaival, mert éppen királlyá lett. És követte ezt a gondolkodásmódot, amint az ő főparancsnokai és nagy emberei.

51 Akkor ő bement a névleges gyülekezetbe, és megkérdezte, hogy lehetne-e megújulás (újjászületés). A papokat, az írástudókat, az ezredeknek kapitányait, a századoknak kapitányait, és tanácskozott velük. „Ez volna az Úrnak akarata?” És ők azt mondták, hogy az volt. De látjátok, ő elmulasztotta megkérdezni a fő forrást, amelyen keresztül Isten mindig cselekszik. Látjátok, ő elmulasztotta azt.

52 Most a szándéka jó volt. Az ő indítéka jó volt. A célja jó volt, és egy ébredést hozni a városba, visszahozni az embereket Istenhez. De soha nem kért tanácsot azon a módon, ahogy Isten mondta neki, hogy tegye meg. Látjátok?

53 Sőt az egész nép egyetértett, és a papok, és hogy a király helyes volt, „Szükségük volt a ládára a városban. Most nekik szükségük volt Isten Jelenlétére. Nekik szükségük volt egy ébredésre (újjászületésre).” De Isten nem ígérte meg, hogy kinyilatkoztatja az Ő Igéjét, az Ő szeszonzájában a népnek. Ő soha nem ígérte meg, hogy kijelenti Azt a királynak a szeszonzában. Isten egy picit sem változik. Ő nem ígérte, hogy ezt teszi.

54 Nem számít, mennyire őszinte, és milyen jó indítékok, és milyen jó célok, és hogy az emberek akarják ezeket a dolgokat, és látjátok a szükségét arra, Istennek van egy akarata, ahogy végre kell hajtani ezeket a dolgokat. Ez az, amit szilárdan le akarok vezetni, mert ezt akarom tenni, úgy hogy meg kell lássátok, ha az Isten Szelleme bennetek lakik. És ez az oka, hogy olyan hosszú ideig itt maradok. Nem veszem el az emberek idejét a telefonoknál és az összeköttetésnél, de akarom, hogy lássátok azt. Ha kifuttok az időből, akkor vegyétek a szalagot. Az ott...

55 Nem számít, hogy mennyire szükséges, hogy mennyire mindenki egyetért azzal, hogy az szükséges, hogy az mennyire Igazság, van még egy dolog kideríteni. Ez Isten akarata?

Most, Isten soha nem ígérte meg, hogy kijelentené az Ő titkait az Ő királyainak, hogy kijelentené az Ő titkait az Ő népének.

56 Körülbelül, mint a Mikeás idejében, az Imla fiának. Mintha elhagynánk, nem a szöveget, de egy másik idő, hogy hozzuk ezt és igazzá tegyük nektek, valódivá, így nem fogjátok elhibázni.

57 Ott volt Mikeás napjaiban... Ő egy szegény ember volt, és szegény családból is származott. De Akháb, az Izrael királya, mint egy Isten alatt álló nemzet, ettől eltekintve neki volt egy iskolája, és volt válogatott felnevelt, kézzel gondosan kiválogatott próféták, és négyszázan voltak abban az iskolában. És ők nagy emberek voltak. Ők nem voltak éppen hamis próféták. Héber próféták, őszinte emberek voltak. És ők ezek által az emberek által kértek tanácsot az Úrtól. És ők prófétáltak. De látjátok, amikor a valódi leszámolás jött, ők mindannyian kívül voltak Isten Igéjéből és akaratából. [Üres hely a szalagon-Szerk.]

58 Mert Josafát lejött Jeruzsálemből találkozni Akháb királlyal, és felöltöztek a ruhájukba, és kiültek a kapukban, és eléjük hozták a prófétákat. Akháb először azt mondta, „Van egy helyünk Ramoth-Gileád-ban, ami valójában hozzánk tartozik.” Most ez ÍGY SZÓL AZ ÚR. Józsué osztotta el a népnek, és adta azt nekik, de a filiszteusok elvették.

És azt mondta, „Itt a mi gyerekeinknek szüksége van kenyérre, és nincs elég földünk ahhoz, hogy előteremtsük a kenyeret. És a mi ellenségünk, a filiszteusok táplálják az ő gyermekeiket, a pogányok abból a valódi földből, amit Jehova Isten nekünk adott.” Ez nagyon tiszta. És azt mondta, „Itt mi az Isten népe vagyunk, ülünk itt a mi szegény gyermekeinkkel, és a mi ellenségünk táplálja az ő gyermekeit azon a földön, amint Isten kihívott minket Egyiptomból és nekünk adta azt.” Ez felemelne egy teológust, nem? Ő azt mondta, „Felmenjünk és vegyük a mi földünket, amit Isten adott nekünk?”

59 Josafát azt mondta, „Igen, én segítek neked. Mi testvérek vagyunk. Te Júdában vagy és én Jeruzsálemben vagyok.” Vagy fordítva? Azt hiszem... Nem, ez igaz. Azt hiszem... Josafát.

Azonban Josafát egy jó ember volt, egy király, egy igaz ember, aki szerette az Urat. Akháb egy langyos hívő volt. Így lehozták őket, és Josafát azt mondta, „Figyelj, hadd kérjünk tanácsot az Úrtól először. Erről kellene nekünk megtudni.” Látjátok, ha Dávid megtette volna, amit Josafát tett! Ő azt mondta, „Nem kellene ezt tennünk?”

És gyorsan, mint egy Izraelita ember, Akháb azt mondta, „Természetesen. Nekem van négyszáz zsidó, mint mi vagyunk, zsidó próféták a mi saját szervezetünkben. És én meg fogom kérdezni őket. Ők próféták.” Most, látjátok, csak...

60 Azt mondjátok, „Ez megbotlaszt engem, Branham testvér. Egy próféta?” Ó, igen. Volt egy Jeremiás idejében, ami azt mondta, hogy csak két évig lennének ott lent. Az Úr azt mondta Jeremiásnak, „hetven.” Egy jármot vett a nyakába, és a próféta eltörte azt, Hanániás. De tudjátok mi történt vele. Ó, igen. Nektek muszáj az Igével maradni.

Tehát jöttek ezek a próféták és prófétáltak, és azt mondták, „Menj fel! Az Úr veled van.”

61 És egy azokból, azt hiszem (elfelejtettem most a nevét) a vezető, Sedékiás, azt hiszem, azt mondta, két vas szarvat tett fel, és azt mondta, „ÍGY SZÓL AZ ÚR. Ezzel,” most az az ember őszinte volt, „felökleled az ellenségedet teljesen vissza az ő földjére, és elveszed, ami Istenhez tartozik. Ez neked van adva.” Nem hiszem, hogy képmutató volt. Hiszem, hogy egy jó ember volt. Hiszem, hogy mindazok próféták voltak.

62 Azt mondjátok, „Próféták?” Igen! Emlékezzetek, ugyanaz a férfi, aki hozzájárult, hogy megöljék Jézus Krisztust, prófétált, mert az volt az ő tisztsége. Ő volt a főpap abban az évben. És mivel az volt a tisztsége, és betöltötte azt a tisztséget, az Isten Szelleme hozzá jött. Ez nem azt jelenti, hogy meg volt mentve, vagy bármi. És ő prófétált, Kajafás, mert az volt az ő tisztsége, hogy azt tegye.

63 És ezek a próféták, prófétai tisztségben prófétáltak. És az Isten Szelleme rájuk jött, emberek a Szellemnek ajándékaival.

64 Tisztában vagyok azzal, hogy kilencvenkilenc százaléig Pünkösdiekhez szólok. De az ember sokszor, egy ember, Isten foglalkozhat velük, ad nekik egy ajándékot, és az emberek nyomást fognak gyakorolni ezekre az emberekre. Ha nincsenek Istentől küldve és tökéletesen elhívva, az fogja okozni, hogy a férfi, vagy asszony mondjon valamit, ami nem az Ő akarata, mert az emberek kényszerítik őket, hogy ezt tegyék.

65 Hogyan kellett elkapni a mi saját kis pásztorunkat itt azon. Kint itt az erdőben az egyik reggel, körülbelül három órakor reggel, azt mondta, „Menj, mond meg Neville testvérnek!” Én mentem hozzád, nem, Neville testvér?

66 Mindenki, „Neville testvér, prófétálj nekem. Mond meg nekem ezt vagy azt.” Látjátok, rábírtátok volna, hogy olyan dolgokat mondjon, amik nem fognak megtörténni.

„Az embereknek várni kell,” hogy megtudják, mit akar az Úr cselekedni.

67 Tehát ezek az emberek természetes értelemben néztek rá, „Ez hozzánk tartozik.” De látjátok, ők nem találták meg Isten Igéjét és akaratát.

68 Aztán Mikeás lement, és neki volt egy látomása. Ő először megvizsgálta, figyeljétek meg. Azt mondta, „Várjatok. Adjatok nekem egy éjszakát. Had tudjam meg, és holnap talán válaszolhatok nektek.” Ő nem volt nagyon gyors, „ÍGY SZÓL AZ ÚR,” hasonlítani, egyetérteni a többi prófétával. Azt mondta, „Csak azt fogom mondani, amit Isten mond.”

És másnap, megtudjuk, Isten elmondta neki, mi fog történni. És az teljesen ellentétes volt a többiekkel. Az ellentétes volt az egész iskolával. Sőt az egyik azokból odament, és megütötte az arcát azért. De látjátok, ő várt. Akkor, amikor ezt tette, összehasonlította a próféciáját, a látomását, az írott Igével, és az helyes volt az Igével.

69 Amikor valaki azt mondja, „Kapott egy kinyilatkoztatást, hogy keresztelje az embereket az 'Atyának, Fiúnak, Szentszellemnek a Nevében,’” az ellentétes az Igével. A többiek közül senki sem tette vala ezt. Amikor azt mondják, „Ó, mi fogunk állni ezzel, azzal, és amazzal,” és így tovább, az ellentétes az Igével. Amikor azt mondják, hogy „nem hiszik el a kígyó magját,” az ellentétes az Igével. Mindezek a más dolgok, az ellentétes az Igével. Az muszáj, hogy az Igével legyen és a megfelelő időben.

70 Most, ha Dávid csak ezt tette volna. A ládának kellett jönni, de nem abban az időben; nem volt hely számára.

71 Figyeljétek meg, amikor lementek, hogy vegyék a ládát, mindezek a méltóságok azt mondták, „Ezt kel tenni, Dávid. Dicsőség Istennek!” Ez valódi Pünkösds volt ma; Baptista, Református. „Dávid, te vagy a királyunk! Ti mindannyian... X Y kapitány, és X Y őrnagy, és X Y tábornok, lesz a te összejövedelen. Miért, ők azt mondják, hogy pontosan ezt kell tenni, Dávid. Az egész ország veled van.”

Ez a baj ma. Én nem akarom az országot. Istent akarom, ha senki más nem áll mellém.

72 Dáviddal volt az összes kapitány. Ő együttműködött a katonai erőkkel. Ő együttműködött az összes felekezettel, az összes teológussal, mindennel, mindenki egyetértett vele. Így tett Akháb, és mások a Szentírásban; de nem volt vele Isten, mert kívül volt Isten akaratán. Remélem megértjük ezt.

73 Figyeljük meg, megtettek minden vallásos dolgot, amit tudtak. Talán hirdetéseket adtak ki, és mindent, „Nagy ébredés! A ládát vissza kell hozni. Mi akarnánk egy ébredést. Ezt fogjuk tenni.”

74 Figyeljétek meg, ő küldött énekeseket. Ő küldte az embereket hárfával, trombitával, és megtettek minden vallásos dolgot, amit tudták, hogyan kell tenni; és Isten még mindig nem volt benne.

Némiképp látjátok, hogy újra megismétlődik, nem?

75 Vették az összes énekest. Vették a hárfásokat, a trombitásokat; az asszonyokat, a férfiakat, és bárkit, aki énekelt. Vették mindazokat ott lent, és átmentek minden vallásos mozgáson (érzésen).

Nem akarom ezt mondani, de el kell mondanom. Tehát ezek a felekezetek ma, a Pünkösdiek és az összes, megy minden vallásos mozgáson keresztül énekléssel és kiabálással.

76 Figyeljétek meg, Dávid teljes erejéből kiáltozott, és sikoltozott, és ugrándozott, és minden vallásos mozdulaton átment, amin lehetett; és még mindig nem volt benne Isten. És az ő motívuma és célja, és minden rendben volt; de rossz módon indult azzal. Látjátok. Minden vallásos mozgást megtett; kiáltozott, énekelt, voltak különleges énekesek, különleges kiáltozó emberek, minden más. Ők táncoltak a szellemben. Megtettek mindent, ami vallásos volt.

77 Ez olyasmi, mint korunk nagy keresztes hadjáratai. Szeretnék megnyerni a világot Krisztusnak. Nincs ilyen dolog. Nagy elsőprő ébredések, nagy dolgok történnek; ha csak felismernék, hogy a nap elmúlt. Ő (nőnem) el van ítélve (halálra). De építenek, kampányolnak, szervezkednek, és minden. De az eredmények éppen olyanok, mint Dávid idejében, nem működik.

78 Megyünk egy ébredést kapni. A mi nagy, néhány a nagy evangélistáink közül ma azt mondják, hogy nekik van harmincezer megtért hat-hét alatt; és egy év múlva visszamennek, nem találunk harmincat. Valami nem stimmel. Mi ez, ez pontosan ugyanaz, amit Dávid tett. Nagy méltóságok, nagy emberek, nagy prédikátorok, nagy iskolák, nagy tekintélyek, de még mindig megkérdőznek egy öreg felekezetet, ahelyett, hogy szembe néznének Isten Igéjével, és meglátnák, amikor a szezon tovább halad. Nem tudtok termelni bizonyos ételeket, csak az év bizonyos időszakában.

79 Most nézzük meg, mi történt. Bár az ő... Vallásos érzelmeik és dolgok nagyok voltak, szándékaik nagyszerűek voltak, kiváló kampányuk volt, az ő éneklésük remek volt, a táncuk remek volt, a kiabálásuk remek volt, a zenéjük nagyszerű volt, és nekik volt a láda. Mire jó a láda Isten nélkül? Ez csak egy fából készült doboz, egy pár tábla, kőből.

Ez olyan, mintha vennék a közösséget (úrvacsorát), és megkeresztelkedünk. Mi jót tesz az, ha megkeresztelkedtek, de előbb nem tértek meg? Mi jót tesz venni az úrvacsorát, és egy képmutatóvá válni, ha nem élitek az életet, és hiszitek Istennek többi Igéjét? Annak részét veszitek, és a többi nem Abból, az megmutatja, hogy valami nincs rendben.

80 Most, amikor mindez történik, most nézzük, meg mi történik, amikor Isten, és az Ő korszaka és ideje nincs figyelembevételre; csak az embereknek az elképzelésük.

81 Sokan azt mondták nekem, „Miért nem jössz át ide és tartasz egy összejövetelt? Nos, mi hívunk. Írd alá ezt, azt, vagy amaszt.”

Várjatok! Lehet, hogy szeretnétek, de mit mond Isten arról? Sokan azt mondják nekem... Meghívást kaptam, interjút, személyes megbeszélés, és dolgok, vártam egy évig. Várjatok! Honnan fogom tudni, mit mondjak, amíg Isten nem mondja meg, mit mondjak? Látjátok, várni kell! Ezért mondtam, „Írjátok le, hadd lássam, mit mond Ő.” Látjátok? Várjatok! „Akik az Úrra várnak, erejük megújul.” Igaz ez?

82 Figyeljétek meg, abban a napban csak a papokkal tanácskoztak, a teológusokkal, a felekezetekkel. És figyeljétek meg, az által, hogy a papokkal tanácskoztak és a gyülekezettel, a néppel, rosszul tettek.

83 Figyeljétek meg, a láda volt az Ige. Mi tudjuk, hogy ez igaz. Mert a láda Krisztus, és Krisztus az Ige. Látjátok? A ládát vagy az Igét nem helyezték az ő első felszentelt helyére, az eredeti felszentelt helyére. Ó, gyülekezet, ne mulasszátok el megkapni ezt!

Minden tökéletes volt, és minden jól nézett ki, mint egy nagy ébredés közeledik; de mert elmulasztották megkérdezni a megfelelő személyt arról! Ők megkérdezték a papokat, megkérdezték a méltóságokat, megkérdezték a teológusokat, megkérdezték az énekeseket, és egyhangúan mindent összeszedtek, és a hadsereg nagy szervezetével, valamit a nemzeti erőkkal. Minden harmóniában volt egy nagy összejövetelben, de elmulasztották megkérdezni Istent. Így volt Akháb, így voltak mások is. Milyen egy pillanat!

84 Most ne mulasszátok ezt el. Ők elmulasztották venni azt, mert nem kértek irányítást. És az által tették... Figyeljétek. Mentek a papokkal, a teológusokkal, és a katonai erőkkal, és még figyelembe sem vették az Istentől küldött hírnököket az órára, Nátánt, rosszul tették azt. Mentek, felvették a ládát, és egy új szekérre tették, egy új szekérre tették, vagy, „egy új felekezetet akarnának kezdeni,” nem az Isten adta elrendelt módon helyezve. A Léviták vállára kellett volna helyezni. De látjátok, amikor rosszul kezdtek, továbbra is rosszul fogtok haladni.

85 Ha egy golyót a célpontra irányítunk, és megremegtetitek a puskacsövet, egy ezredrészt, először is, száz yardnál (91 méter) négy vagy öt hüvelykre (10-13 cm) elvéti a célt. Rosszul kezdetek.

86 Ó, Istenem, segíts nekünk felismerni, hogy ez a dolog rosszul kezdődött, ez órának nagy kampányai, és úgy hívják őket. Istent nem kérdezték meg arról. A papokkal és vallásos emberekkel tanácskoztak. A szervezetekkel tanácskoztak. „Nos, akartok olyat és olyat? Hiszem, ha mindannyiunkat össze tudnánk hozni!” Ne hozzatok mindenkit össze. Csak vegyétek Isten Igéjét arról.

87 Akkor mi megállapítjuk, hogy amikor azt teszik, mit tesznek? Folyamatosan mennek egyenesen ugyanabba az öreg vallásos programba, amely kívül van Isten Igéjéből és akaratából. Az az öreg dolog évek óta halott, azok az öreg dolgok kiszáradtak évekkel ezelőtt.

88 Az ki volt száradva az Úr Jézus napjaiban. Ők nem tudták. Azt mondta, „Ha felismertétek volna Mózes, felismernétek Engem, mert Mózes azt mondta, hogy eljövök.”

Azt mondták, „A mi atyáink mannát ettek a pusztában.”

89 Azt mondta, „Ők mind halottak!” Ő nevezte azokat a farizeusokat, vallási vezetőket, „Vakoknak.” „Hacsak nem hiszitek, hogy Én Ő vagyok, meghaltok bűneitekben.” De ők nem hittek. Olyan szilárdak (megváltoztathatatlanok) voltak az ő útjukon. Nekik kellettek az ő útjaik.

90 Ezen a módon tett Dávid. Ő abban volt az ő útján, így csak azt mondta, „Tudjátok, mit fogok csinálni?” Mi megyünk.” Volt egy kinyilatkoztatása. „Most elmegyünk, mi fogjuk tenni azt olyan új módon. A csodák napjai elmúltak, így csak létre fogunk hozni egy másik szervezetet. Építünk egy új szekeret, megmutatjuk, hogy egy új dolog elkezdődött.” Milyen egy hamis prófécia!

91 Nektek vissza kell menni az útra, ahogy Isten mondta, hogy tegyétek azt. Ők a Léviták vállára tették, és ez a szív fölött volt. A láda az Ige, nem szabad egy új felekezetre tenni, valami ember elképzeléseire (elméleteire), hanem a szívébe. Isten Igéjét nem lehet kezelni felekezetek által; Ezt egy ember szíve által kell kezelni, ahova Isten bejöhet és felfedheti Magát. És ha az ő kijelentése összhangban van az Igével, az Isten; ha nem, nem az.

És akkor az a szezonnak Igéje! Biztos, egy farizeus azt mondhatná, „Ki mondta nekünk, hogy ne tegyük ezt és azt? Mózes adta nekünk ezeket a parancsokat.”

„De Mózes szintén mondta...”

Sátán azt mondta, „Miért van az megírva, 'Ő fogja adni az Ő Angyal-...'”

92 „És ez szintén meg van írva,” mondta Jézus.

A szezon, az idő! Ha felismertétek volna Mózes! Ti egy vád alatt vagytok Mózesről. Ha felismertétek volna Mózes, felismertétek volna Engem,” mondta Ő, „mert Mózes Rólam írt. 'Az Úr a te Istened egy Prófétát fog felemelni köztetek, a ti testvéreitekből; Őt ők fogják hallani.'” Ha felismerték volna Mózes, felismerték volna Őt.

93 Most zárunk, figyeljete, ne hibázzátok ezt el most. Látjátok, az első dolog, amikor konzultált a papokkal, konzultált a méltóságokkal, konzultált a hadsereggel, konzultált az egész gyülekezettel, a szomszédsággal, hogy együtt összejöjjenek erre a nagy

összejövetelekre, ők elmulasztották helyesen tenni. Nem konzultáltak Istennel. És ezáltal nem mentek vissza, hogy meglássák, milyen idő volt az!

94 Ó, testvérem, figyelj. Milyen időben élünk mi? Micsoda az a kor? Micsoda az óra, amiben vagyunk? Ez nem ideje, ezek a dolgok, amiről ők beszélnek. Az elmúlt. Az ítélet kéznél van most. Láthatjátok betörni azt. Emlékeztek a kőre, amit feldobtam a hegyen? Ítélet órája! Emlékeztek a kinyilatkoztatásra, vagy a látomásra a Menyasszonyról? Csak tartsd Őt (nőnem) lépésben. Ne engedd Őt, hogy kilépjen.

Figyeljétek meg, „A papok vállára!”

95 És Dávid, és az összes papok, akiknek valóban jobban kellene tudni, de mi volt az? A papoknak jobban kellene tudni. Az írástudóknak, teológusoknak jobban kellene tudni, mert az Ige azt mondta, hogy ne tegyék azt.

96 És ma, amikor azt akarják mondani, „Ó, Jézus Krisztus nem ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Ez gondolati telepátia. Ez ez, az, vagy amaz.” Ők elmulasztják meglátni a megígért Igét. „Ó, az volt egy nap, ami elmúlt.”

Dávid azt mondta, „Ó, nos, most várjatok egy percet. 'A papok vállára,' az régen volt, amikor Mózes kijött. Persze, mi ma feltesszük egy új szekérre. Én kaptam egy kinyilatkoztatást arról.”

97 A papok azt mondták, „Ámen, Dávid!” Látjátok, az új ökumenikus tanácsuk befolyása által, hogy mindannyiuknak együtt kellene lenniük, és tegyék ezt ezen a módon, és ilyen úton, az, ami okozta a papok elbotlását. Soha nem konzultáltak a megfelelő személlyel. Nem cselekedtek helyesen, ezért bajba kerültek. Igen.

98 Attól tartok, sok dologban ma... Amikor egy nagy tanító, a Pünkösdiek egyik legnagyobbja, állt az egyik este Chicago-ban a vallási csoport előtt. Nekem kellett volna találkoznom az Üzletemberekkel; de azt gondoltam, hogy Afrikában leszek abban az időben, de éppen visszatértem az előtt, hogy elkezdődött. És ők választottak egy nagy Pünkösdi értelmiségit, ő felállt és azt mondta nekik, hogy ez az ökumenikus mozgalom Istentől van. És azt mondta, hogy mindazok visszajönnek, még a Katolikus egyház is visszatér az eredeti állapotához, mindannyian nyelveken beszélnek bizonyítékul, és így tovább. És nem tudják, hogy ez az ördögnek egy csapdája!

99 És egy ember, akit nem ismerek... Néha magot vetsz; nem tudod mi fog történni. De a Teljes Evangéliumi Üzletemberek elnöke, hamarosan, amint a nagy szónok leült, azt mondta, „Nem vagyok hajlamos ellentmondani a mi szónokunknak, de az nem az a mód, ahogy Branham testvért mondta, hogy megtörténne. De ő azt mondta, hogy a fenevad jeléhez vezet.”

Ő (a nagy szónok) azt mondta, „De Branham testvér nem tudja, miről beszél.”

Azt mondta, „Mi hisszük, hogy tudja.” Látjátok?

100 És Chicago-ban azt mondta, „Hányan itt szeretnének engem, hogy feljöjjenek és átadjam az én változatomat arról?” Elkezdtek sikoltozni és kiabálni.

Látjátok, magokat vettek; nem tudjátok mi fog történni. Csak ápoljátok a kihelyezett Magot. Amikor az az óra jön, néhány azokból van...

101 Mint Tamás, ő volt az utolsó, aki látta az Urat. De neki látnia kellett, hogy higgyen Benne. Látjátok, amikor ők látják, hogy ez megtörténik. Ó, bejött Tamás, de ő egy kicsit kései volt.

102 Most amikor ők meglátják az előre megjövendölt dolgokat, és mondva ÍGY SZÓL AZ ÚR, megtörténni, akkor azt mondják, „Adjatok nekünk egy keveset a ti Olajotokból.” Látjátok?

103 De most figyeljete, befolyás. Néha összejönnek nagy emberek. Halljátok, hogy azt mondják, „Nagy X Y, és nagy X Y, a mi nagy...” Soha ne tegyétek azt.

Nincsenek nagyok közöttünk. Csak Egyetlen nagy van, és ez Isten. Mi testvérek és testvérnők vagyunk. Nem érdekel, ha egy gyülekezet pásztorja vagy, amelyben öt ember van, az nem tesz téged kicsivé; az testvérré tesz titeket, látjátok, ha igaz vagy Isten Igéjéhez. Nem érdekel mennyi, milyen mértékben; az nem tesz kicsivé. Istennek nincsenek kis gyermekei és nagy gyermekei. Csak gyermekei vannak. Ők mind ugyanazok.

104 Figyeljétek meg, hogy Maga Isten jött a Dicsőségnek elefántcsont palotáiból, hogy egy legyen közülünk. Most ki a nagy? Vettétek... Nem azért jött le ide, hogy egy pap legyen, hanem egy szolga. Megmosta ugyanazt az agyagot, amit Ő teremtett, az Ő apostolainak és másoknak lábát. Most ki a nagy?

105 De ezek a férfiak befolyás alatt voltak. Ők nem értették meg. Azt gondolták, hogy valami új fog történni, nem, valami, amit Isten nem mondott, fog történni. Ők rossz úton indultak el.

Ez az egész lelkesedés, amikor a... ott kezdődött régen, mindegyik felekezetnek kellett, hogy legyen egy Isteni gyógyítója; mindegyik felekezetnek kellett, hogy legyen ez, az, vagy amaz. Mindegyik felekezetnek kellett, hogy legyen egy kis Dávid. Mindegyiknek kellett, hogy legyen ez, az, vagy amaz. Látjátok mi történt? Ugyanazt tették, mint itt. Ugyanaz a befolyás!

106 Az Igének a szezonja, az idő, amiben éltek, figyelmen kívül hagyták.

107 Figyeljétek meg, „a Léviták válla,” volt feltétlenül Istennek az eredeti módja tenni ezeket a dolgokat. „Rakjátok a ládát a Léviták vállára.” Bármilyen kívül ellentétes volt. Amit Ő mondott, az, amit jelentett. Isten nem változhat. Ez az oka, maradj az Ő Igéjével! Van Írás, igen, Első Krónika 15:15, ha le akarjátok jegyezni azt. Figyeljétek meg.

108 Most figyeljétek meg, ott Isten követésében. Most akarom, hogy ezt valahogyan jegyezzétek meg az elmétekben. Hogy megtartsátok Isten parancsolatait, hogy tegyetek helyesen bármit Istenért, hogy tegyetek Istennek egy hibátlan szolgálatot, van ott öt muszáj (elengedhetetlen dolog), hogy helyesen tegyetek szolgálatot Istennek.

109 Most Dávid tett egy szolgálatot Istennek. Mindent megtett, amit tudott, kivéve, hogy elhagyta Istent. Látjátok? Jó dolgot tett, valami jót az emberek számára, valami jót a gyülekezet számára.

110 De van öt muszáj. Azt akarom, hogy emlékezzetek ezekre. Nem számít, hogy mennyire őszinte lehet egy ember, amikor Istennek egy szolgálatot tesz, ezeknek az öt muszáj-nak ott kell lenni.

Először is, muszáj, hogy az Ő idejében legyen megtéve.

111 Mi lenne, ha Mózes jönne azt mondva, „Mi építünk egy bárkát és lehajózunk a Níluson, mint Noé”? Noé idejében rendben volt egy bárka, de nem az Ő idejében.

112 Mi van, ha Jézus jönne azt mondva, „Most megmondom, mit fogunk tenni. Csak felmegyünk a hegyre, mint Mózes tett, és kapunk egy új törvény nyilatkozatot”? Látjátok? Hát bizony! Ő volt az a Törvény. Látjátok?

113 Nektek muszáj az Ő idejében lenni. Muszáj az Ő szezonjában lenni. Megértettétek ezt most? Muszáj az Ő idejében lenni. Muszáj az Ő szezonjában lenni, időben és szezonban.

114 És muszáj, hogy összhangban legyen az Ő Igéjével, ami beszélve volt. Az muszáj. Nem érdekel, mennyire jól mondjátok, ennek kellene lenni, vagy annak kellene lenni, vagy ennek kellene lenni. Az Ő Igéjével összhangban kell lenni, összhangban az Ő idejével, és szezonjával.

És az muszáj, legyen adva összhangban a személynek, akit Ő kiválasztott, hogy általa megtegye azt.

115 Nem érdekel, hány méltóság van. Ott van Dávid király, pontosan olyan nagy, mint bármelyikük. Ő volt a király a nemzet felett. De Neki volt egy módja azt tenni, és Ő elmondta nekik, hogyan akarja tenni azt. De ők elmulasztották azt tenni.

116 Az muszáj, legyen összhangban az Ő Igéjével; összhangban az Ő idejével, összhangban az Ő programjával.

117 És az muszáj, legyen a személyen keresztül, akit Ő kiválasztott, hogy mondja és tegye azt. Mózes próbált elfutni attól, „Vegyél valaki mást.” De Isten választotta Mózeset, hogy azt tegye. Hányan közülük; Pál próbált kiszabadulni abból; sokan mások is. De annak muszáj lenni az által az egy által, akit Ő kiválasztott, hogy megtegye azt.

És annak muszáj jönni először az Ő prófétáihoz. Az Isten Igéjének muszáj jönni az Ő prófétáihoz. Ámós 3:7, „Az Úr Isten fog semmit tenni, amíg először Ő kijelenti Azt az Ő szolgálóinak, a prófétáknak.” Negyedik.

118 És a prófétának muszáj, hogy legyen egy igazolása Isten Igéje által.

119 Ott van a ti öt muszájotok. Ez muszáj, legyen ezen a módon. Az Ő ideje, az Ő szezónja, amikor Ő azt mondta, hogy az lesz; és az ember, akit Ő választott; és annak muszáj jönni a prófétához; és a prófétának muszáj egy igazolt prófétának lenni. Megállapítjuk, hogy sokan a Bibliában azokból jöttek prófétálni, és az nem volt igazolva. A mi Prófétánk Jézus Krisztus.

120 Így most figyeljétek meg, látjátok, Isten nem jelentette ki a dolgot nekik az általa biztosított módon, hogy tegyék. Ők elfogadták a Dávid módját. Ők elfogadták a papok módját. Ők elfogadták az írástudók módját, a teológusokét, de nem az Isten módját. Nátán volt, ő volt egy próféta azon a napon. Később Nátán elmondta nekik, hogyan kell csinálni. De látjátok, ők megtették azt, anélkül, hogy megkérdezték volna Nátánt. Egy szót sem beszéltek Nátánnal, vagy konzultáltak. Minden befolyás, a nagy dolgokkal tovább menve! És én gondolkodom arra az énekekre, „Hadd, tarts...”

Segíts nekem, Uram, amikor a szívek lángolnak,

Engedd megalázni az én büszkeségem (menni azoktól többiektől), csak hívjam a Te Nevedet;

Taníts meg, hogy ne támaszkodjam arra, amit mások tesznek, (ne függjek attól)

Csak várjak imádságban, egy válaszra Tőled.

Látjátok, ez az út. Hadd lássam megtörténni a megfelelő módon, akkor hiszem.

121 Most Isten kijelentette nekik a dolgot Dávid által, és a szolgálók által, és a nép által, és az ezredek és századok kapitányai által, de nem Nátán által, akinél volt az ÍGY SZÓL AZ ÚR. És az Úr azt mondta, hogy nem tesz semmit, amíg először megmutatja a kor prófétájának, mit kell tenni. Látjátok, mit tettek? Ők egyenesen kimentek Isten Igéjéből, mentek és feltették a ládát egy új szekérre. Látjátok? Így ők elmentek attól, hogy tegyék Isten parancsolatát, és az Isten által biztosított módtól.

És ez történt ma is, barátaim. Ezért volt olyan sok nagy kampány, és így tovább, és nem volt eredménye. Több hűtlenség, több bűn, több... Mondom nektek, ez a nemzet elment (elveszett); nem csak ez a nemzet, de a többi nemzetek is. Ez a nemzet, mint Anglia egy másik korban, az összes többi nemzet kéjnőjévé lett.

122 Lent Mozambikban, négyszázötven mérföldre (724 Km) a civilizációtól, a hippy gyerekek hallgatják Elvis Presleyt, rángatják a fejüket, ugrándoznak fel és le egész éjjel maradva azzal... És egy olyan kis berendezés, fogja venni ezer mérföldre (1600 Km), egész

Rhodesián keresztül, hogy vegyék Elvis Presleyt. És mégis azt mondják, „Ő nagyon vallásos, ő és Pat Boone, és azok.” Miért, ez ennek az órának Júdása, és nem tudják azt. Ez a gonosz része, azt hiszik, hogy ők igazak.

Nem mondta-e Jézus ezt a Laodiceai gyülekezeti kornak, „Te meztelen vagy, nyomorult, nyavalyás, vak, és nem tudod azt”? Nem tudod azt!

123 Nos, a Pünkösdi gyerekek lent Afrikában és környékén, azt mondják, „Nos, Elvis Presley, ő éneklí a legszebbet, amit valaha hallottál.” Nem kétséges, de amit Dávid is tett; nem kétséges, azonban amit az énekesek tettek, csak okozta, hogy a halál behatolt a táborba. Látjátok, hol vannak, hol vagyunk ma, barátaim?

124 „A Láviták vállalai,” volt Isten eredeti módja azt tenni. És ők helyezték azt egy új szekérre. Most az soha nem fog működni. Nem konzultáltak a helyes módról. Látjátok? Így ők eltávolodtak arról, és rossz úton haladtak.

125 És ez, ami ma történt. Amikor az emberek, nem számít mennyire őszinték, próbálnak tenni Neki egy szolgálatot, amely kívül van az Ő általa feltárt úttól, mindig elrontják. Isten elrendezi az Ő útján. Emberek, nem számít mennyire őszinték vagytok, ha próbáltok tenni kívül azon, el fogjátok rontani.

126 Valami olyan, mint Bálámmal volt, a Bálám napján. Isten mondta Bálámnak, aki próféta. Ő egy próféta volt, a Bálám próféta. Ő egy próféta volt, és az Ige pontosan hozzá jött, azt mondta, „Ne menj le oda. Az Én kiválasztottam. Az Én választásom.”

És Bálám a máltóságokkal, a hadsereg embereivel, a prédikátorokkal, a befolyásos emberekkel volt, és azt mondták, „Nos, mondom neked, a király fog...”

Látjátok, pontos minta Dávidról, minta máról. Csak vegyetek minden egy típust, és meg fogjátok látni. Látjátok? Mondjátok, „Áment.” [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.”- Szerk.] Látjátok, látjátok, pontosan, mint most van.

127 De a lelkészek azt mondták, a papok azt mondták, az írástudók azt mondták, a teológusok azt mondták, „Ez a mód, ahogyan gondoltuk (feltételezzük, elképzeljük), hogy tenni kell.” De nem az volt, és az bebizonyította, hogy nem az volt.

128 És Isten azt mondta Bálámnak (és ő egy próféta volt) először, azt mondta neki, „Ne menj le.”

129 De ezeknek a másik embereknek a befolyása arra készítette őt, hogy ellentétesen tegyen azzal, amit Isten mondott, hogy tegyen, és ez egy átokká vált az ébredés helyett. Ó, biztos, ő lement oda és megtanította az embereket, azt mondta, „Most várjátok! Tudjátok mit?” Azt mondta, „Mi Moábiták vagyunk. Emlékeztek, Lót lánya a mi királynőnk. Ő a mi kiindulópontunk. Mi mindannyian egy vérből vagyunk. Mi mindannyian... Minden felekezetünk ugyanaz.” Ne keveredjete azzal a dologgal.

Maradjatok távol attól. Látjátok? Így ő azt mondta, „Mi mindannyian ugyanazok vagyunk. Miért, a te néped olyan, mint az én népem. Mi összeházasodhatunk egymás között, így nekünk lehet egy valódi ökumenikus tanácsunk. Látjátok? Mi mindannyian össze tudunk jönni, és újból visszatérünk az eredeti dologhoz.”

Isten elátkozta azt a dolgot. Ez a bűn soha nem volt megbocsátva Izraelnek. Ez velük maradt az ő többi napjaikban. Soha nem volt megbocsátva. Ők elpusztultak a pusztában azzal. Ez igaz. Mert nem vették Isten nyújtotta módját, hogy egy Ő általa igazolt módon tegyék azt.

130 Figyeljétek meg, ez a dolog, ami azt okozta, hogy Izrael halállal haljon a pusztában. És Jézus azt mondta, „Ők mindannyian elpusztultak, és eltűntek.” Figyeljétek meg, ki állt Mózzal régen ott, Józsué és Káleb, a programban.

131 Figyeljétek meg újra, itt van Dávid, mit tett. És mikor tette, amit tett? Azt okozta, hogy a halál lecsapjon egy őszinte személyre.

Most gondolom, még be vagyunk kapcsolva, azt akarom, hogy hallják az országon keresztül.

Ez a dolog, amit Dávid tett, anélkül, hogy megkérdezze Nátánt, és megkapja az Úr Igéjét arról, az okozta, hogy a halál lesújtson őszinte emberekre. Igen, uram. Ő kinyújtotta az ő kezét, akik éltek a láda jelenlétében; kijöttek az ő házukból. És az ökör megbotlott és a láda leesett.

132 Már rosszul tettek egy dolgot, két dolgot. Első, soha nem konzultáltak Nátánnal. A következő dolog, amit tettek, hogy lementek oda, anélkül, hogy megkérdezték volna Isten Szavát. Amelyik, a... Sámuel volt az Ige abban a napban... És ő soha nem kérdezte meg az Isten Igéjét.

És itt ez a jó ember, aki gondnok volt, ő egy püspök volt, azt gondolta, „Nos, itt, én nem akarom Istent leereszteni (cserbenhagyni),” ezért tette az ő kezét a ládára. Holott ő nem volt Lévit, és meghalt. Három dolog!

133 Most nagyon erősen gondolkodjatok, és nézzétek, mit tettek ma a felekezetek. Látjátok, elfordultak Attól, „hamis tanításnak” nevezték Azt. Látjátok? Nézzétek, hol vannak. Ők meg fogják kapni az ő ökumenikus mozgalmukat, minden rendben. Hívják Azt, „gondolati telepáciának,” amikor Isten Maga igazolja, hogy Az az Igazság, és bizonyítja, hogy Ez az Igazság. „Ó, ők csak egy kis csomó félkegyelmű ott fent,” azt mondják, „nem tudják, miről beszélnek.”

Ez igaz, mi nem tudjuk. De mi csak az Ő Igéit mondjuk, és Ő tudja, miről beszél, látjátok. Én nem tudom megmagyarázni, senki más sem tudja, de Ő bizonyítja Azt.

134 Most figyeljete. Sok őszinte hívó ma, aki Krisztushoz jön ma, akar jönni teljes szívével, ugyanolyan módon szellemileg megölték őket. Hány őszinte ember elmegy a Katolikus egyházba, és Keresztény akar lenni, elmegy a Metodistákhoz, a Baptistákhoz, a Krisztus gyülekezetéhez, sőt a Pünkösdiekhez is, látjátok, és egy Keresztény akar lenni, ráteszi az ő kezét, csatlakozik hozzájuk.

135 És amikor Dávid látta ezt a dolgot megtörténni, az felébresztette őt. Ne ébredjél fel túlkésőn ott kint, testvér. Ő látta, hogy a halál lesújtott.

Mutassátok meg nekem az eredményeket. Mint ez az úgynevezett ébredés, az emberek visszatértek a gyülekezetekbe, mit tett a nemzetnek, a hívők testének? Ez semmi más, csak csináltak új szervezeteket és felekezeteket, az egész úton, több taggal, és így tovább. Jobb lett a nemzet? Azt mondják, megyünk...

136 „Amerika. Isten áldja Amerikát. Ez egy nemzet, ez egy Keresztény ország.”

Ez egymillió mérföldre van attól, hogy Keresztény ország legyen. Én még nem is imádkozom érte. Hogyan imádkozhatnék érte, és nem fog megtérni az Isten hatalmas ereje alatt, melyet előttük mutatott; és megtagadják, és bezárják az ajtókat, és elmennek? Rábízom Istenre. És ő (nőnem) egyre távolabb megy. És ő le fog süllyedni. Csak figyeljétek, mi történik.

137 Sok őszinte ember csatlakozik egy szervezethez, vagy egy csoporthoz, vagy valamiféle vallásos tisztelethez, és ott szellemileg meghalnak. Nem mondhattok nekik semmit. Veszik azt a dolgot és beléjük sulykolják, „Miért, ez a püspök ezt mondta. És ez ezt mondta, ez ezt mondta.” Mutassátok meg nekik itt egyenesen Isten Igéjében, ahol ez ÍGY SZÓL AZ ÚR. De a mi pásztorunk...”

Nem érdekel, mit mond a pásztorod, nem érdekel, hogy mit mondok én, vagy bárki más mondja. Ha az ellentétes Isten igazolt Igéjével, az órával, az idővel, az Üzenettel, és így tovább, felejtsétek el. Maradjatok távol tőle. És nekem állnom kell mindannyiótok előtt az Ítélet Napján, és ti tudjátok ezt. És kicsit mondanám, tudva, hogy öreg vagyok most. Fogok... Nem az, hogy én tudok valamit, de Ő tudja. Én csak követem, amit Ő mondott.

138 Nézzétek meg ma a nagy kampányokat, amelyek voltak nekünk az egész földön. Bizonyított, hogy hiába volt. És nem mondja Jézus most itt Lukács 7:7, (Márk) „Hiába imádnak Engem”? Hiába hozta fel Dávid a ládát. Hiába edzette (nevelte) Akháb azokat a prófétákat. Hiába vette Bálám azt a pénzt. „Embernek parancsolatait tantételnek tanítják.” Az Isten parancsolatai számítanak, nem számít, hogy bűn-...”

139 Azok az emberek valóban őszinték. Hallottátok ezt sokszor. „Ők olyan őszinték.” Ez nem jelent semmit. A Jehova tanúi, a hetedik napi Adventisták, és mindezek a kultuszok (vallásgyakorlatok), kimennek ide az utcára, és olyan dolgokat tesznek, amit egyikünk

sem tenne meg. A Katolikusok kiállnak a sarokra és koldulnak, és így tovább, ezek olyan utasítások, és milliárdszor, milliárdszor milliárd dollár értékük van, még mindig koldulnak. Őszinték, nem kétséges. A gyülekezetek mennek és prédikálnak, és így tovább, és szolgálók állnak a szószéken, és mindent megtesznek, hogy új tagokat szerezzenek a gyülekezetükbe; de ez egy új láda.

Csak egyetlen Ládát kell követni, ez az Isten Igéje. Bármilyen ellentétes ezzel a Ládával, maradjatok távol attól! Ez egy új szekéren van, és nem Isten vállán. Igaz. Maradjatok távol a dologtól. Ne legyen semmi közötök hozzá.

140 A mi nagy kampányaink, milliárdok és milliók tettek vallomásokat. És én kétlem, hogy lesz-e száz közülük, mind azokból. Látjátok, nem volt valami.

Akkor nézzétek meg, amit az Ige megígért.

141 Gondoljátok, hogy ez nem sikerült, és mi tudjuk, hogy ez nem sikerült. Néhányan a mi legnagyobb ébredési mozgalom szervezőiből az országban ma azt mondják, hogy ez teljesen kudarcot vallott. A gyülekezet tudja, hogy kudarcot vallott. Mindenki tudja, hogy sikertelen volt. Nos, miért? Miért nem sikerült?

Az egy jó célra volt. Az volt, hogy elhozzák az embereket Isten Jelenlétébe, nagy kampányok. És több millió ember költötte a pénzét, és tették a nagy kampányokba. És a gyülekezetek mind együtt mentek, nagy előadótermekbe, és nagy dolgok, és nagy dolgok történtek. Miért nem sikerült? Azért mert soha nem ismerték az órát, amiben éltek.

Nem csoda, hogy Jézus ott állt, és az Ő szívében sírt. Könnyek futottak le az arcán, és azt mondta, „Jeruzsálem, Ó, Jeruzsálem, hányszor akartam lebegni feletted, mint egy tyúk az ő költésén. Megköveztetek minden prófétát, amelyet küldtem nektek. De most eljött a ti órátok.”

142 Nem érzitek, hogy a Szentszellem kiáltozik ki belőletek? „Ó, Egyesült Államok és a világ, hányszor akartalak összegyűjteni titeket, de nem akartátok. Most a ti órátok eljött. Az élvezeteteknek (szórakozásnak) istene, a mocskotoknak (erkölcstelenségnek) istene, Sodomátok és Gomorátok istene közétek jött.” Még a ti kisgyermeketek is, beatles-frizurájuk van, frufru lóg az arcukba, és kezdődik a perverzitás. Asszonyaink tönkrementek. Ez a megváltáson kívül van. A férfijaink nagy puhányokká váltak, kis rövidnadrágokban járkálnak, és úgy viselkednek, mint egy lány, a hajuk a nyakukba lóg. Sodomiták vagyunk, és Isten tüze és haragja vár ránk.

143 Tudjátok, hogy el fogja pusztítani, hogy Ő meg fogja semmisíteni ezt? Ahogy mindig is tette. Amikor egy kéjű bármi rosszat tett, halálra kövezték; köveket vettek fel és megölték az asszonyt, aki egy kéjű volt. Így fogja megölni a gyülekezetet. A Biblia azt mondta, hogy jégeső lesz az égből, száz font (45 kg) súlyú lesz, és Ő megkövezi őket. Ki fogja Őt megállítani? Mit mond a tudomány, hogy nem lehetséges? Ő meg fogja tenni.

Az ugyanaz, mint Ő készített egy bárkát, és Noé biztonságban lebegett, Ő újra meg fogja tenni az Ő Gyülekezete számára.

És az Ő Saját törvénye szerint és az Ő Saját módján, meg fogja kövezni azt a kéjnőt, aki házasságtörést követett el a királyokkal és vezérekkel, a századosokkal és ezredesekkel. Halálra kövezi őt (nőnem), az Ő Saját törvénye szerint, amit elrendelt. Ki fogja mondani Neki, hogy nem tud jégesőt csinálni?

144 Kérdezzetek meg valakit, aki tudja, hogyan kezdődik egy esőcsepp. És ez csinál egy körforgást, és visszamegy egy turbulencián át; egyre többet és többet vesz fel, amíg egy bizonyos súlyt el nem ér, és akkor leesik.

Ő Isten, Akit... még a gravitáció sem tudott a földön tartani, és Ő felemelkedett a Mennybe. Isten, Aki a gravitációt készítette, szintén készíthet egy nagy turbulenciát ahhoz, hogy lendítsen egy követ, amíg száz font (45 kg) súlyú lesz. Ő azt mondta, hogy megteszi, és meg fogja tenni. Ki fogja megmondani Neki, hogy ne tegye meg? Ő megteszi, mert azt mondta, hogy meg fogja tenni.

145 Mi az utolsó napokban vagyunk. Az ítélet közelében állunk. Miért? Ők próbálják megenni az öreg mannát, ami amott régen, ötven évvel ezelőtt hullott a Pünkösdi gyülekezetnek. A Szentség gyülekezete a több mint kétszáz évvel-ezelőttivel próbálkozik. A Lutheránusok, mintegy háromszáz, vagy több évvel ezelőttit, sok száz évvel ezelőttit. Próbálnak enni öreg mannát. Ó, testvérem, az a dolog stagnál (poshad). Az fertőzött. Fog... Van... Miért, mindig azt mondtam, férgek izegnek-mozognak benne. Meg fog ölni, ha megeszitek.

146 Megtudjuk, ha Dávid, vagy bárki a többiek közül, csak utána nézett volna az óra Kenyerének.

Ha a papok, és próféták, és prédikátorok, és teológusok, és iskolák, és felekezetek, csak utána néznének az órának! De most az nem fog nekik tenni semmi jót. Az elment. Az nem fog segíteni egy kicsit sem. Ő (nőnem) most tönkrement (halott). Körülbelül öt évvel ezelőtt átlépte ezt a vonalat a megtérés, ítélet és kegyelem között.

147 Figyeljétek meg, mi van aztán? Mit lehet tenni? Mit kell tenni? Kérdezzük meg a prófétát, a Bibliát, ahol nem lehet hozzáadni vagy elvenni Abból. Ha megteesszük, Isten kivesz minket az Élet Könyvéből.

A Biblia azt mondja, a Malakiás 4-ben, mi fog történni ma. A Jelenések 10, hogy a Hét Pecsétek fel lesznek nyitva, és feltárják mindezeket a rejtélyeket, amik el voltak rejtve ezek a reformátorok alatt! Ő megmondta, hogyan lesznek ezek elvégezve. Ez a Bibliában van, ÍGY SZÓL AZ ÚR. Isten teljesen, tökéletesen azonosította azt; és igazolta, hogy Ez Igazság, jelek, csodák által az égben, az égbolton, és minden másban, harminchárom évig.

Gondoljátok, hogy meg fogják hallgatni Ezt? Nem. Ők halottak. Az ő kezeiket tették valamire, ami megölte az egész dolgot. Nem, az nem fog; az nem fog, soha többé nem.

148 Amikor ez a dolog történt, Dávid meglátta. Ó, Istenem, küldj nekünk egy Dávidot, aki meg tudja látni, hol áll, aki tud vigyázni (figyelni, őrködni, óvakodni), és látja, hogy Isten tett egy ígéretet arra, hogy mit fog tenni ma. Isten megmondta azt, itt pontosan az Ő Igéjében, hogyan fogja megtenni.

149 Isten szólt Mikeásnak. Mikeás megvizsgálta a látomását négyszáz méltóságos próféta előtt. Megvizsgálta a látomását, hogy meglássa, hogy Igaz-e. Visszanézett arra, amit az előtte lévő próféta mondott, hogy lássa, mi történt. Visszanézett, és látta, hogy Illés ott állt, és azt mondta, „Akháb, a kutya fogja felnyalni a te véredet is.” Most ő látta akkor, hogy ez a látomás egészen pontosan egyezik az Isten Igéjével, így ő kihirdette azt. És igaza volt. Pontosán. Nem számít, amit a többiek mondtak, ő pontosan az Igével maradt.

150 Nézzük meg a látomást ma, ami van. Építsünk gyülekezeteket; új dolgok; nagy dolgok, amik fognak történni? Vagy itt az ítélet? Nézzünk vissza, és lássuk meg a mának ígéretét, lássuk milyen szezonban élünk.

151 Azt mondjátok, „Nos, Isten áldjon, testvérem, őszinte vagyok. Csatlakoztam a gyülekezethez. Megszereztem a mesterképzésemet.” Ezt tettem. Ez rendben van, ez jó, semmi kifogás ellene; így volt Dávid, így voltak annak a napnak papjai, így voltak a teológusok. De az ellentétes volt az Igével.

152 Isten megmondta, hogyan fogja megtenni azt ma, hogyan fog helyreállítani minden dolgot, mit fog ismét tenni. Ő megígérte, hogy helyreállít. Ez pontosan igaz. Jóel 2:28-ban megígérte, hogy helyreállít. „Én helyre fogom állítani (vissza az eredeti formájába),” azt mondja az Úr, „mindazokat az éveket, amit a cserebogárféle megeszik.” Van egy... Látjátok, ez ugyanaz a féreg; ez az életnek egy különböző szakaszában van. És amikor a katolicizmus elkezdte megenni, aztán Luther, és a Metodisták, és a Pümkösdisták, és az összes le; Ő azt mondta, „Én mindent vissza fogok állítani egy Gyülekezetbe, pontosan úgy, mint az első helyen volt.”

153 Nézzétek meg a látomást a másik este. Pontosán ugyanaz a Menyasszony jött ezen az oldalon, jött emez oldalon. Miután azok a kéjnők elhaladtak az ő ruhájukban tovább, az öreg dolgaik ezen egyfajta módon feljöttek, és rock-and-roll-ra táncoltak, és magukat a Gyülekezetnek nevezték.

Azt mondjátok, „Nos, mi nem tesszük ezt.”

Isten így lát titeket. Nem az, amit ti láttok saját magatokban. Ez a mód, ahogy Isten lát titeket. Senki sem látja magát rossznak. Amikor belenéztek Isten Igéjének tükrébe, Az elmondja nektek, vajon rosszak vagytok, vagy nem. Ha Dávid megtette volna ezt, látta

volna az ő hibáját. Ha Akháb ezt tette volna, vagy azok a próféták megtették volna ezt, megláthatták volna a saját tévedésüket.

154 Egy igazolt próféta azt mondta, „Akháb meg fog halni, és a kutyák fogják felnyalni az ő vérét.” És az ő prófeciája pontosan Azzal volt. Akkor ő tudta, hogy ő igaz volt. Még Josafátnak is kellett volna látni és tudni azt. Amikor Mikeás látta a látomást, ő nem sokat volt a néppel azokban a napokban, de nála volt az ÍGY SZÓL AZ ÚR. Ő igaz volt.

155 Figyeljétek meg, most hozzuk ezt a dolgot ebbe a napba, amikor látjuk a nagy órát, amihez jövünk.

Figyeljétek meg, mit próbált Dávid tenni, szintén. Volt itt egy kis feljegyzésem arról. Ő megpróbálta elhozni a ládát a Dávid városába, a saját felekezetébe.

156 Nézzetek vissza amoda, amikor az Úr először szólt itt lent a folyónál, „Amint Keresztelő János volt küldve előfutárként az első eljövétel...”

Testvér, Összejövetel gyülekezet nem állt ki azért, sem az Egyesültek, az összes többi sem. Nekik kellett volna egy valahol. Ah, mindannyiuknak azt kellett tenni, látjátok, csak pontosan. Mindannyiuknak kellett elhozni az ő saját házukba.

157 Akarta elhozni azt a Dávid városába. Miért? Ott nem volt előkészített hely arra.

Ez az oka annak, hogy nem tudjátok elvinni az Üzenetet a felekezetbe. Az Ige, a Láda, Krisztus, „az ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké,” és minden Ő azonosítását, nem tudjátok Azt elvinni a ti szervezetetekbe. Ők sohasem fogják hinni Azt, mert ott nincs hely Arra. Nem a Biblia mondja, hogy Ő a Laodiceai korban a gyülekezeten kívül volt, próbálva bejutni?

Ott nem volt hely a Dávid városában, nem számít, milyen hűséges (őszinte) volt, és milyen nagy volt, és így tovább. Az még nem az a hely. Az Jeruzsálemben lesz. Az az, ahová később került, amikor a próféta elmondta nekik, hogy mit tegyenek vele. Látjátok? Így Dávidnak kellett azt elhozni az ő saját városába. Nincs előkészített hely arra.

158 Krisztus a mi Ládánk (Bárkánk), és ők nem fogják elfogadni. Krisztus az Ige; ők nem fogják elfogadni. Ők akarják a hitvallásukat, a felekezetüket, egy új ládát, vagy egy új hordozót. Akarják a felekezetükbe vinni (hordozni) Azt, egy új ládát. Ah!

Ne felejtsetek, Krisztus a mi Ládánk! Hiszitek, hogy Krisztus az Ige? [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.”-Szerk.] Akkor ez a Láda. Igaz ez? Rendben. Krisztust nem lehet hordozni az Ő megfelelő helyére, semmilyen felekezeti szekér által. Ő egy személlyel foglalkozik és nem egy csoporttal. Ő soha nem foglalkozott egy csoporttal; egy személlyel. Mikor Ő azt mondta, hogy nem fog. Ha megtenné, ellentétes lenne az Ő Igéjével, Ámós 3:7. Ti nem tehetitek Azt hazugsággá. Nem, uram. Ez Igazság.

159 De látjátok, ők próbálják. A Ládát nem lehet szállítani egy szervezet által. Túl sok fej van abban. Látjátok? Nem lehet megtenni. Ő megígérte, hogy nem fogja ezt tenni, és nem is fogja. Azt mondta... amikor megígérte, hogy más módon teszi? Ez az oka, hogy megígérte, nem fogja azt tenni.

Ne gondoljátok azokat a gondolatokat. Én érzem azt. Látjátok?

160 Tehát Ő megígérte, hogy egy bizonyos módon fogja megtenni, és bármi ellentétes azzal, Ő nem fogja megtenni. Látjátok? De az Ő eredeti módja által, összhangban, amit mondott Ámós 3:7-ben, ezen a módon fogja megtenni. És azt igazolnia kell, és bizonyítani, hogy igaz.

Most tudjátok, mit ígért mára, akkor Ő azt teszi ma. Ez pontosan, amit mondott, hogy megteszi. A Hét Pecsétnek a felnyitása, és mi mindent tesz; feltárja a rejtélyeket ott hátul, hogy ezeket a kereszteléseket, és minden dolgokat, minden, amit összezavartak (elrontottak). És ez itt van, az Ő valódi Jelenlétében. A tudomány bizonyította. Az egek bizonyították. Emberek álltak és néztek egyenesen arra, és látták megtörténni. Egyetlen dolgot sem mondott, csak amit Ő tett igazzá. Na, tessék. Pontosan így, hogy láthassátok, hol vagyunk ma.

161 Most bármely ember, akin az Ő Szelleme van, tudja ezt; ha Isten Szelleme van rajta, tudja, hogy Ez az Igazság, mert Isten Szelleme nem fog ellentmondani az Igének. Nem, nem. Pontosan az Igével lesz.

Azt mondjátok, „Megkaptam a Szentszellemet. Kiáltottam; beszéltem nyelveken. Táncoltam a Szellemben.” Ez nem jelent Istennek egy dolgot. Látjátok?

Dávid ugyanazt tette, gyakorlatilag ugyanazt a dolgot tette ott régen. Teljes erővel énekeltek, és teljes erővel kiáltott. A többiek mind azt tették, és egyenesen a halálba mentek. Ez igaz. Annak semmi köze ehhez.

162 Ez az Ige, ami számít, az Úrnak Igéje. „Azok, akik az Úrra várnak.” Igen, uram. Látjátok, azok, akikben Isten Szelleme van, a mára szóló ígéretre néz, és vár és figyel, amíg ők meglátják Azt. Akkor azt mondják, „Ez Az.” Isten kijelenti Azt nekik.

163 Mint Nátánáel. Filep elment és megtalálta Nátánáelt. Nátánáel azt mondta, „Most várjunk egy percet. Tudom, hogy meg van ígérve, de hadd lássam Azt.” És amikor meglátta, azt mondta, „Ez, Az.”

Az asszony azt mondta, „Nos, tudom, meghallgattam mindenféle teológusokat. Ezt és azt tettem. És olvastam a Bibliát magam is, és tudom, hogy mi... Egy Messiás jön, hogy fogja tenni ezeket a dolgokat, így Te muszáj, hogy legyél az Ő prófétája.”

Ő azt mondta, „Én vagyok Ő.”

164 Az asszony azt mondta, „Gyertek, lássatok meg egy Embert, ez Az.” Ő várt, amíg meg nem látta, hogy a Messiás azonosítva van az Isten Igéje által, akkor azt mondta, „Ez az, amit vártunk négyszáz évig. Nem volt prófétánk, vagy semmi. Ő itt van, és Ő Maga azt mondja, hogy Ő Az.” [Üres hely a szalagon-Szerk.] „...ki és lássatok egy Embert, Aki elmondta nekem azokat a dolgokat, amiket tettem.”

De a papok meg akarták ölni, és végül meg is tették. Látjátok?

De ma nem tudják megölni az Ő Szellemét. Ez igaz. Nem, ők nem ölhetik meg Azt. Itt van, hogy minket behozzon, ezért hálások vagyunk. Figyeljétek meg, mennyire nagy Isten, mennyire nagyok az Ő munkái, mennyire sohasem hibázhat!

165 Most Istennek van egy előrelátása és eredeti útja, hogy megtegyen dolgokat, és soha nem fog cselekedni ezzel ellentétesen.

166 Most megígérte az utolsó napokban, hogy mit fog tenni. És elküldte nekünk az Üzenetet; és ez az Üzenet ugyanazzal az azonosítással van, mint az Illés volt, mint Elizeus volt, mint Keresztelő János volt. És Az fordítja az emberek szívét, nem a felekezetekhez, hanem vissza az eredeti apostoli atyákhoz, vissza az Igéhez. Ezek a dolgok mennyire igazolva vannak. Hogy ebben az utolsó angyal hangzásában, Jelenések 10, „A hetedik angyal napjaiban, mindezek a titkok...”

„Miért tették a Metodisták ezt, és a Baptisták, és a Krisztus gyülekezete, és a Jehova tanúi, mindezt?

„Azok a titkok lelepleződnek az utolsó napban, amikor a hét angyal... a hetedik angyal Üzenete, amikor ő...” Nem, amikor elkezdi ezt tenni, hanem, „Amikor elkezdi hirdetni az ő Üzenetét.” Látjátok? Nem az előkészítés éveiben, hanem, „Amikor elkezdi hirdetni az Üzenetet, akkor ezek a titkok feltáruulnak.” És azok itt vannak; nem ismerik azokat, és ti egy tanúi vagytok ennek.

167 És akkor abban a nagy csillagvizsgálóban, azért, hogy a világ ne legyen a nélkül, még mindig azon tűnődnek, hogy mi történt. Tucsonban ezek a nagy megfigyelőközpontok felvételeket készítettek ott; még mindig azon tűnődnek, hogy mi történt. Mi az? Még mindig beteszik az újságba. „Tud-e bárki valamit erről, hogyan történhetett az?” Ott nincs köd, nincs levegő, nincs nedvesség, ötven kilométer magasan a levegőben. Ó, nekem!

„Jelek fognak lenni fent az égből. És amikor ezek a dolgok történnek, földrengések különböző helyeken, akkor fog feltűnni az Emberfiának jele az égen.” „Azon a napon,” Lukácsban, „az Emberfia újra kijelenti Magát; kijelentette Magát.” A világ úgy fog kinézni, mint Sodoma és Gomora. Ó, nekem!

Testvéreim, ne legyetek tudatlanok a szellemi dolgokban, látjátok. „Kutassátok a Szentírásokat, mert Azokban gondoljátok a ti Örökkévaló, nektek van Örökkévaló

Életetek; és Ők Azok, amik bizonyóságot tesznek az Igéről.” Ők Azok, amik bizonyóságot tesznek az Igazságról, a dolgokról, amelyeket Isten ebben az órában tesz.

168 És most mi van? Azok, akiknek van Isten Szellem, várnak ezekre a dolgokra. És amikor látják ezeket a dolgokat, hiszik ezeket a dolgokat. Jézus azt mondta, „Senki sem jöhet Hozzám, hacsak nem az Én Atyám vonzza őt. És mindaz, akit az Atya Nekem adott,” Ő az Ige, „ők Hozzám fognak jönni. Ők Hozzám fognak jönni.”

169 Meglehetősen kemény vagyok ma reggel, látjátok. Ők várva várnak az Úrra; és amikor ezt teszik, és látják, hogy igazolja a mai napnak ígéretét, az megújítja a hitüket az Ő Igéjében. Mert megígérte, hogy megteszi, és itt Ő azt teszi. Akkor ott nincs kétség. Isten beszél. Először beszél az Ő Igéje. És aztán a Szellem, ami hozza elvégezni Azt a dolgot, amit az Ige mondott, hogy tenne.

Ó, nekünk sok utánzóink vannak. Még lesz sok azokból, őszinte szívű emberek, próbálnak tenni dolgokat ezen a módon és azon a módon, de nézzétek, mi történt. Az emberek rá akarják tenni kezüket és aztán meghalnak. Látjátok, figyeljétek meg.

170 Az emberi felekezeti rendszer soha nem fog működni, tagokat gyártanak az ő saját, maguk készítette ládák számára. Isten soha nem csinált egy felekezetet sem. Neki soha nem lesz egy felekezete. És ez egy ember készítette dolog.

171 És azon tűnődöm ma, hogy mind ezekben a nagy kampányokban és ébredésekben, nem-e feltöltöttük a Metodisták ládáját, a Baptisták ládáját, a Reformátusok ládáját! De mi van Krisztus Ládájával, az Igével?

És ha a Menyasszonynak az Igének kell lenni, akkor Neki Krisztusnak kell lenni, mert rész a Vőlegényből. Neki Igévé kell lenni; az Ige, nem az Ő (hímnem) napja számára; ennek a napnak Igéje, amit Ő megígért, hogy ma lesz, hogy Ő elküldte az Ő Igéjét, hogy kiformálja az Ő Menyasszonyát, és elkészítse Őt. Remélem, látjuk ezt! Ne vegyetek most valamit a saját elképzeléseitekből, és ne vegyétek vaki másnak az elképzelését. Vegyétek az igazolt Igét itt, a Bibliát. Az mondja.

Isten megígérte az Ő Igéjében, hogyan válassza ki az Ő Menyasszonyát ebben az utolsó napban. Tudtátok ezt? Ő megígérte, hogyan fogja megtenni, és az Ő eredeti terve szerint kiválasztott Krisztusnak, kiválasztotta az időt, kiválasztotta a szezont, hogy ő... Ő nem hibázza el az Ő Menyasszonyánál, mert Ő része annak az Igének.

Ő nem választhatja Azt egy felekezet által, amikor nem választotta Krisztust egy felekezet által. Krisztus jött egy felekezethez? Ő jött egy felekezet által? Nem. Ők elutasították Őt. Nos, az, amit a felekezet tett akkor. Akkor, amikor Ő kiválaszt egy Menyasszonyt, jöhet Ő (hímnem) bármi más módon?

Hogyan Ő hozta ide Krisztust? A próféták Igéje által. Igaz ez? Hogyan fogja Ő elhozni az Ő Menyasszonyát ide? A próféták Igéje által.

Hogyan azonosította Őt, amikor eljött? Egy férfivel, Illés szellemével rajta, kijött a pusztából. Hogyan fogja azonosítani az Ő Menyasszonyát? Ő megígérte Malakiás 4-ben ugyanezt, mielőtt elpusztítja a földet, amint az volt Sodoma napjaiban.

172 Emlékeztek, Sodoma elégett. Igaz ez? Nos, ez a világ égni fog. Jézus mondta így. És ez lesz az az idő, hogy, mint Lukács 17 fejezet, és a 30. vers mondja, „A napokban, olyan lesz, mint Sodoma és Gomora, akkor az Emberfia megmutatkozik.”

És akkor mi fog történni? Malakiás szerint újra megégeti a földet, és az igazak (a Millenniumban) ki fognak menni a gonoszok hamvaira. Igaz ez? Látjátok?

Így mi pontosan a végidőben vagyunk. Mi itt állunk az ajtóban, várva Rá, hogy jöjjön.

173 Figyeljétek meg, Isten megígérte az Ő Igéjében, hogy kiválassza az Ő Menyasszonyát az Ő eredeti módja szerint. Ő választotta az Övéit. A Vőlegény! Ő megjövendölte a próféták által, és elküldött egy prófétát azonosítani.

A Próféta azt mondta, állva a Jordán partján, „Íme!”

Ők azt mondták, „Te vagy a Messiás, ugye?”

Ő azt mondta, „Nem, én nem vagyok a Messiás.”

„Neked muszáj a Messiásnak lenned.”

174 „De én nem Ő vagyok. De Ő közöttetek áll. És az Ő sauját sem vagyok méltó meglazítani. Amikor Ő eljön ismerté teszi Magát.

És ma Ő közöttünk áll, a Szentszellem személyében, jobban és jobban megnyilvánítsa Magát, jöve az Ő Gyülekezetébe, ismerté téve Magát; mert Ő és a Menyasszony és a Vőlegény ugyanaz fog lenni, ismerté teszi Magát. És egy nap látni fogjátok azt az Egyet, akit a szívetekben éreztek, és látjátok az Ő azonosítását, személyre szólóvá válik előttetek, akkor te és Ő Egy vagy.

Egyesültetek az Ige által. És a kezdetben lévő Ige visszatér a kezdethez, amely Isten. „És azon a napon fel fogjátok ismerni, hogy Én az Atyában vagyok, és az Atya Bennem; Én bennetek és ti Bennem.” Halleluja! Itt vagyunk. Halleluja! Annyira örülök, hogy látom Őt Magát egészen megtestesülni közöttünk, és látom, amit Ő megígért az Igében; nem valakinek az érzelme, éneklése, és ugrálása és táncolása. Hanem az Ő Igéje által, ámen, ismerté teszi Magát.

175 Nézzétek, amikor elhozták, felépítették a templomot, és bevitték a ládát, Isten bement oda egy Tűzoszloppal. Ámen. Dávid ugrándozott és sikoltozott, az összes énekes és a papok azt folytatták, amikor ők kívül voltak Isten akaratából. De amikor Isten azonosította a ládát az Ő helyén és pozíciójában, mielőtt hozzájuthattak a ládához ott bent, itt jött a Tűzoszlop az élen; pontosan a Kerubok szárnyai fölött, és egészen hátul a

Szentek-szentjében, az Ő nyugalom helye; a Tűzoszlopnak! És Istennek dicsősége volt ott bent, amíg a... Ők még csak nem is látták, hogyan kell szolgálni. Ámen.

Az minden teológus szemét le fogja zárni, amikor Ő jön az Ő Menyasszonyáért. Ő fel lesz véve az éjszaka közepén, ahogy volt velük. Még csak nem is látják Őt elmenni. Ó, dicsőség legyen Istennek!

176 Figyeljétek meg, Isten megígérte, hogy kihozza (bemutatja) az Ő Menyasszonyát, amit Ő (hímnem) tenni fog. Lesz egy Mag. Az esti időben egy Világosság lesz, hogyan csinálja mindezeket a dolgokat, csak pontosan, ahogy Ő eltervezte azt az Ószövetségben és az Újszövetségben.

És az nem felekezet által. Az nem a ma mi általunk használt rendszer. Mi csak halált okozunk. Engedték, hogy az emberek kezüket tegyék Arra, és meghalnak attól. Látjátok?

177 Az Ige, az esti Üzenet, muszáj hozza az esti eredményeket. Az esti Üzenetnek muszáj elvetni az esti Magot, nem a reggeli magot. Az esti Magot! Igaz ez? A déli színhely magjai ott régen felekezeti volt; meghalt, elpusztult. De az esti idő Üzenete be fogja mutatni az esti idő Világosságát, be fogja mutatni az esti idő eredményeit; az esti idő Üzenete!

Jézus idején, a déli üzenet, bemutatta a déli eredményeket. A kezdeti üzenet bemutatta a kezdeti eredményeket, a teremtést. Délidőben teremtette az Ő Fiát a Saját képére. Esti időben Ő készít Neki egy Menyasszonyt. Látjátok? Mi által? Az Ő Igéje által.

Hogyan teremtette a földet? Hogyan szólította létre? Az Ő Igéje által!

Ki volt az Ő Fia? Az Ige! „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt. És az Ige testé lett, és közöttünk lakozott.”

Hogyan fogja elragadni az Ő Menyasszonyát? Az Ige által; nem egy új szekér által, nem valami teológus elképzelése által. Hanem az Ő Igéje szerint azonosítja Őt. Ne tegyetek hozzá semmit, vagy ne vegyetek el belőle semmit. Hagyjátok úgy, ahogy van. Látjátok?

178 Az esti időben megígérte, hogy felfedi, habár, kinyitja ezeket a Hét Pecséteket, és megmutatja, amit a gyülekezetek kihagytak (elhibáztak) ott régen. Jelenések 10, és Malakiás 4, Lukács 17:30, azt mondta, hogy Ő megteszi. Most ne keverjük össze. Hagyjátok azt olyannak pontosan.

179 Hadd zárjak... Ez körülbelül majdnem tizenöt perc tizenkettőig. Hadd zárjam be, ezt mondván.

Barátaim, figyeljétek, az Úr Jézus Nevében! Ezek a dolgok túl világosak ahhoz, hogy ne higgyétek el. Ez túl világos, hogy ne látnátok. Biztosan láthatjátok Azt! Biztosan a világ is láthatná Azt! De csak ti...

Ne legyetek befolyásolva ezen új bolondozások által, és dolgokkal, amit ők ma kaptak; nem érdekel, mennyire jó emberek, mennyire őszinték. „Ha nem beszélnek a törvény és a próféták szerint,” a Biblia azt mondja, „nincs Élet bennük.” Látjátok?

180 Dávid azt gondolta, hogy igaz volt. Ő őszinte volt. Azok a papok azt gondolták, hogy igazak. Ők őszinték voltak. De ők csak elmulasztották megkérdezni az Urat arról. És hogyan tehették volna meg? Talán azt mondták, „Mi átimádkozunk.” De az nem volt Isten módja azt tenni. Ő megígérte, hogy semmit nem fog tenni, amíg először kijelenti az Ő szolgáinak, a prófétáknak. És ott állt Nátán pontosan közöttük, és sohasem konzultáltak vele egyáltalán.

181 Most olvassátok el a Krónikák következő néhány fejezetét, és meg fogjátok tudni. Amikor Dávid házba költözött, és azt mondta, „Jól van-e,” és Nátán vele volt, „hogyan én cédrusban élek, és az Isten ládája kint ott sátor alatt?” És Nátán megkapta az Úrtól, mit mondjon neki, hogy tegyen.

182 És ő rosszul tette, így Isten azt mondta, „Mondd meg szolgámnak, Dávidnak, hogy szeretem őt. Én szereztem neki egy nevet, mint a nagy embereknek a földön, de nem engedhetem neki, hogy ezt tegye,” látjátok, „ő elhibázott Engem. Látjátok, nem engedhetem, hogy ezt tegye. Én fogok egy embert előhozni, az ő fiát, ő fogja felépíteni Istennek örök házát.” És ez volt Dávidnak útirány. Melyet Salamon példázott (tipizált), de aztán ő hibázott. Minden emberi lény hibázik.

Isten az Egyetlen, aki nem tud hibázni. Ő nem tud hibázni. Ez az egyetlen dolog, amit Isten nem tud tenni, hogy hibázzon. És Isten az Ige. És az Ige, bármennyire is úgy tűnik, mintha másképp történe, az pontosan úgy fog történni, ahogy az Ige mondta.

183 Most ne felejtsetek el, követnetek kell a szezont, az időt. Látjátok? És milyen szezonban vagytok, milyen időben, teszi ezt igazolttá, hogy lássuk ez pontosan az Igazság.

184 Most vegyétek mindezeket a muszájokat, minden Igét, minden típust és dolgokat, és nézzétek meg, hol álltok. Gondoljatok az órára, amelyben élünk.

Látjátok, hogy a föld közel egy tizede készen áll a beomlásra. A tudomány mondja azt. Ők az órára néznek. Pár évvel ezelőtt azt mondták, „Csak három perc van éjfélig.” Most lehet, hogy egy perc, lehet, hogy fél perc.

Ők azt mondták, „Ez nem fog megtörténni a mi nemzedékünkben.”

185 „Az megtörténhet öt perc múlva.” És figyeljétek meg a következő dolgot, amit mondott, „Öt év.” Ezt soha nem én mondtam. Ő mondta azt, a tudós. Mint a legyek, úgy költöznek el Kaliforniából. Látjátok? Nos, azon a napon, amikor Lót kijött Sodomából, ugyanazon a napon tűz esett le a földre.

Ezen napok egyikén Isten veszi a mi Üzenetünket, és mi elmegyünk innen. Valami történni fog, egészen biztosan, amikor a Gyülekezet elmegy, az Ő Teste, az Ő Menyasszonya.

186 Most akarok olvasni nektek egy Szentírást, és azt akarom, hogy olvassátok velem. Kérlek, lapozzatok Mózes ötödik könyve 4-hez, zárásban. Gondolom, valószínűleg eleget beszéltem, hogy meg fogjátok érteni. Mózes ötödik könyve 4. Két helyről fogok olvasni itt.

És ennek a gyülekezetnek és a szalagokhoz, az embereknek a szalagoknál, az emberekhez a (telefon) kapcsolaton keresztül a nemzetnek más részein, akarom, hogy valóban alaposan figyeljeteK erre, és ne mulasszátok el. Ez az a dolog, amit én...

Mózes ötödik könyve, a 4. fejezet. Veszem az 1. versét. Akarom olvasni az 1. verset, aztán olvasom a 25. és a 26. verset. Elolvashatjátok az egészet, amikor hazamentek; de csak időt takarítunk meg, így időben tudunk kimenni, mert ma este újra visszajövök, ha az Úr akarja. FigyeljeteK erre, amit a próféta mond. Ő Isten Jelenlétében volt. Ő tudta, miről beszél. Hallgassátok.

Most pedig hallgass ó Izráel a rendelésekre és végzésekre, amelyekre én tanítalak titeket, hogy azok szerint cselekedjeteK, hogy élhesseteK, és bemehesseteK, és bírhattátok a földet, amelyet az Úr, a ti atyáitok Istene ad nékteK. (Ez típusa a mi Millenniumunknak.)

Semmit se tegyeteK az Igéhez, amelyet én parancsolok nékteK, se el ne vegyeteK abból, („Ne adj hozzá egy dolgot, és ne vegyél el egy dolgot Abból. Maradjátok, csak azt mondva, amit Az mond!”) hogy megtartsátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, amelyeket én parancsolok nékteK.

Szemeitekkel láttátok, amit cselekedett az Úr Baal-Peór miatt; hogy minden ember, aki Baal-Peór után járt, kipusztított az Úr, a te Istened te közüled. („Most ti egy elkülönített nép vagytok, ki azokból a felekezetekből.” Látjátok? Látjátok?)

Ti pedig, akik ragaszkodtatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan élteK e napig. („Ti soha nem haltatok meg a ti felekezetetekkel. És ti most élteK az Isten Jelenlétében.”)

Zárunk, ne mulasszátok el ezt. A 25. vers, most amikor bementek a földre, most figyeljeteK, mi történt.

Hogyha majd fiaK és unokáKat nemzesh, és megvénhedteK azon a földön, és elvetemedteK, (ez az, ami történt) écsináltok magatoknak faragott képeket, (valami mást) akármihez is hasonlót, és gonoszt cselekeszteK az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, haragra ingerelvén Őt: (FigyeljeteK!)

Bizonyságul hívom ti ellenetek e mai napon a mennyet és a földet, hogy elveszvéen hamarsággal elvesztek a földről, amelyre átmentetek a Jordánon, hogy bírjátok azt; nem laktok sok ideig azon, hanem pusztára kipusztultok róla.

187 Ez volt Mózes Izraelhez szólva, miután ő volt igazolva Istentől egy Tűzoszlop által, és tudta, hogy bebizonyosodott, hogy ő Isten szolgája volt, hogy kivezesse őket. És mielőtt bementek a földre, mielőtt bementek volna, Mózes azt mondta, „Most az Igék, amiket szóltam nektek, hívom az eget és a földet tanúnak ellenetek. Ha hozzá adtok egy dolgot, vagy elvesztek egy Igét Abból, akkor nem maradtok azon a földön, amit az Úr ad nektek.”

Így én azt mondom, Jézus Krisztus Nevében! Ne adjatok hozzá egy dolgot. Ne vegyétek, tegyétek a ti saját elképzeléseketeket Abba. Csak mondjátok, amit mondott azokon a szalagokon. Csak tegyétek pontosan, amit az Úr parancsolt tenni. Ne adjatok hozzá.

188 Ő mindig megtartja az Ő ígéretét nekünk. Minden ígéretet, amit tett, Ő megtartotta. Elmondta nektek mi fog történni és megtörtént az? Elétek hozom egy kihívásként az egeket és a földet ma. Mondott-e Isten valaha bármit, amit nem teljesített, és tette pontosan, amint Ő mondta nekünk, hogy tenné? Pontosan az. Továbbra is így fog cselekedni. Csak ne adjatok Ahhoz. Ne vegyetek el Abból. Csak higgyétek Azt, és alázatosan járjatok az Úr, a ti Istenetek előtt, mert közel vagyunk bemenni a Földre.

Aztán nem fogtok visszatérni, nem fogtok visszatérni ehhez a típusú élethez újra. Visszatértek, mint egy halhatatlan lény. Visszajöttök, amikor eltöröltetett a bűn, amikor Sátánt megkötözték, és ezer évig fogtok élni ezen a földön, amelyet az Úr, a te Istened adott nektek. „Mert a szelídek örökölni fogják a földet.” „Áldott az, aki minden parancsolatát teljesíti, hogy joga legyen bemenni a Városba.” „Mert kívül maradnak a varázslók, a hazugok, a paráznák, és a kutyák. Ők nem fognak belépni abba.” Csak a Megváltottaknak, és azok számára van, akik járnak az Ő parancsolataiban.

189 Ne vegyetek új dolgot. Mindenütt repülnek, és több lesz, mint ami jött. De ne vegyétek ezeket az új dolgokat.

Az Úr, a ti Istenetek kijelentette nektek, mi az Igazság. Az Úr, a ti Istenetek igazolta, mi az Igazság, az Ő Igéje által és Szelleme által. „Nem erő által, nem hatalom által, hanem az Én Szellemem által.” És a Szellem, „Isten olyanokat keres, akik Szellemben és Igazságban imádják Őt.” „A Te Igéd az Igazság.” És Ő alaposan igazolta, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Ő megmutatta nektek az esti Magokat. Ő kijelentette Azt nektek az Igében. Ő bizonyította Azt nektek az Ő Szelleme által.

190 Soha ne kezdjétek, vagy próbáljátok egy szervezetet. Ne próbáljátok építeni valami másra.

De maradjatok alázatosan az Úr, a ti Istenetek előtt, mert úgy tűnik, hogy a kapuk hamarosan megnyílnak a megígért Földre. Akkor hadd menjünk be igazi énekléssel, és ujjongással, amikor a Menyasszony és a Vőlegény helyet foglal az Ő Trónján.

191 Éljetek alázatosan. Éljetek szeretetben. Szeressük egymást. Soha ne vegyetek semmit közétek. Ha láttok valamit feljönni a szívetekben valaki ellen, vegyétek azt ki azonnal onnan. Ne engedjétek...

És Sátán mindent megtesz, hogy közétek jusson. Látjátok? Ne engedjétek, hogy ez megtörténjen. Néhány sikamlós nyelvű fickó bejöhet, és megpróbál eltávolítani Ettől. Gondoljátok, hogy Mózeszt kibeszélhették volna Isten Jelenlétéből, amikor ő ott állt és látta Azt? Nem, uram. Nem. Mi nem veszünk el Abból, vagy adunk hozzá. Csak tartjuk Azt, ahogy az Úr mondta. Mi nem akarunk semmiféle felekezetet. Nem akarunk semmiféle szervezetet. Nem akarunk semmiféle rosszat. Nem akarunk semmiféle viszályt. Mi Istent akarjuk, és az Ő Igéjét.

Most hajtsuk meg a mi fejünket.

192 Ó, Istenem, szellemi szemmel nézek körül, próbálom meglátni, mi történik. Látom a Te Igédet, ahogy Azt igazoltad, ahogy Azt bebizonyítottad; mindent azon a módon, amint Te mondtad itt lent a folyónál harminchárom évvel ezelőtt. És itt van az harminchárom évvel később, és pontosan úgy tettél, amint mondtad. Uram, távol legyen tőlünk, hogy próbáljuk tenni Azt valamivel kisebbé, vagy próbáljuk tenni Azt valamivel nagyobbá; csak tartsuk Azt azon a módon, ahogy Te tetted, csak járjunk alázatban és kövessünk Téged.

193 Ezek azok, Uram, akiket Te adtál a szolgálatra, azokon kívül, akik alszanak a nemzeten át, körbe a világon. Itt a temetők tartják sokakat azokból várakozva, az áldott szenteket. De ahogy mondja, „Mi, akik élünk és megmaradunk, nem fogjuk megakadályozni azokat, akik alusznak. A trombita fog szólni, a halottak először fel fognak támadni; aztán mi leszünk elragadva velük.” Amikor Isten dicsősége a földön lesz, az el fogja rejteni a Gyülekezetet távol a világtól. Még nem is látják, amikor elmegy.

194 Atyám Istenem, tartsd ezeket a Te kezedben. Ők a Tieid. Imádkozom, Istenem, hogy mindig alázatosan járjunk előtted. Nem tudjuk meddig. Nem akarjuk tudni mennyi ideig; ez nem a mi dolgunk. Ez a Te dolgod. Nem akarjuk tudni, mikor fogsz jönni. Ez a mi akaratunk, Uram, hogy tarts alázatban, amíg jössz, és járjunk Veled. Ez a mi vágyunk Feléd, hogy csak ismertesd meg Magad egyszer, egyszer mindaddig Atyánk közöttünk, hogy láthassuk, hogy még mindig Veled járunk.

195 Bocsásd meg nekünk az elmúlt bűneinket. Vezess minket, és oltalmaz minket az ördög minden csapdájától a jövőben. Vezess és irányíts minket, ó, Istenünk, mi Atyánk. Bocsásd meg bűneinket és segíts nekünk, hogy gyermekeid legyünk. Mi egy szegény osztályú nép vagyunk. Mi egy kitzsítottak vagyunk, a társadalom által ebből a világból, a felekezetek által a gyülekezetekből.

Mi látjuk a véget. És köszönetet mondunk a szellemi látásért a Te Igédben, hogy lássuk a vég időt, mert mind ezeknek a dolgoknak el kell jönni a Menny nagy köveitől. Segíts nekünk, Urunk, hogy ne legyünk itt azon a napon, hanem menjünk be a Te Jelenlétedbe, elrepüljünk a Te kebledre.

196 Gyógyítsd meg a betegeket és a lesújtottakat, Uram. Imádkozunk, hogy ma este adj nekünk olyan nagy szolgálatot, hogy ne lenne egy gyenge személy sem közöttünk, a Te Jelenléted miatt, Uram. Lenne a mi szívünk folyamatosan Rád helyezve. És tudjuk, Uram, hogy a pénz, a tulajdon, a világ dolgainak nincs jelentősége (értelme), csak olyan időleges. Mindazoknak muszáj elmúlni. A munkánk, a helyünk, a barátaink, mindennek el kell menni. Nem számít milyen gazdag, milyen szegény, milyen népszerű, vagy népszerűtlenek vagyunk, mindennek el kell menni. Csak egy dolog van, amire mivoltunk itt összpontosul, és ez Jézus Krisztus. Így, Istenem, hadd tegyünk félre minden, ami másodlagos, és tartsuk Őt. És Ő az Ige. Add meg ezt, Uram.

197 Az órának igazolt Igéje! Az igazolt Ige Mózes napjaiban Jézus volt. Az igazolt Ige Ézsaiás napján, Illés, János, az összes napján Jézus volt. És az igazolt Ige ma Jézus, ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Segíts nekünk, Uram, hogy higgyük azt, lássuk azt, és járjunk abban. Kérjük Jézus Nevében.

198 A fejünk meghajtva, szeretném tudni, van-e itt valaki, aki valójában soha nem tette, hogy egy nagy, mindenre elegendő... Ti hiszitek Azt, de csak hinni Azt, nem elég.

Hiszem, hogy a feleségem jó lány volt. Ismertem az édesapját és édesanyját. Évekkel és évekkel ezelőtt megismerkedtem vele. Ő egy tiszta életben járt. Hiszem, hogy egy jó asszony volt, de az nem tette őt az enyémé. Ő soha nem lett az enyém, amíg ő, én elfogadtam őt, ő elfogadott engem.

Most Jézus el akar fogadni titeket. Nem akarjátok befogadni Őt, és részévé válni az Ő Igéjének? Ha még nem tettétek meg, a fejetekeket meghajtva, és a szíveteket meghajtva, én bízom...

199 Itt nincs hely egy oltárhoz hívásra. Én nem nagyon vagyok azon különben is. Hiszem, hogy Isten meglátogat titeket pontosan ott, ahol vagytok. Felemelnétek a kezeteket, mondva, „Branham testvér, emlékezz meg rólam az imádban. Én akarom azt tenni.” Isten áldjon meg. „Én...” Isten áldjon meg. Kezek mindenütt! „Olyan akarok lenni.” Isten áldjon téged testvér. Áldjon meg téged; testvér, mindannyiótokat körbe. „Én az akarok lenni.” Isten áldjon meg... „Én valóban az akarok lenni. Én látom azt.”

Nos, most nézzétek barátaim, lehet, van ott egy kis valami... Ha nem vagytok az, akkor van ott valami körülöttem, amire koncentrálsz. Olyan közel vagytok hozzá, arra néztek. Ti látjátok. Évek óta látjátok mozogni. Ti látjátok megérésbe jönni most. Ha ez mindent jelent nekünk, és semmi más nem fog maradni, csak Ez, miért nem fordítjátok el a fejetekeket attól a dologtól, amire néztek, és összpontosítsátok magatokat Rá? Mely

minden élet központja, mostantól minden Ő. Nem fogjátok ezt tenni, miközben együtt imádkozunk?

200 Drága Istenem, amint kezeik férfiaknak, asszonyoknak, fiúknak, lányoknak, még szolgálók is felemelték kezüket. Azt akarják mondani, hogy akarnak központosulni egyenesen az Úr Jézus köré, és mégis úgy néz ki, mintha nem tehetnék meg. Van ott valami, ami húzza őket erre az útra, arra az útra. Talán egy felekezet lehet, talán egy személy, talán egy bűn, talán valami, ami a szívükben rejtőzködik. Én nem tudom, Uram. Te tudod. Bármilyen legyen is, éppen most, Uram, mialatt másokat hívsz... Te hívtad őket. Ők a Tiéid.

Miközben hívod őket, szabaduljanak el a megrögzött bűntől, amint a Biblia mondta, „Forduljunk el a bűntől, ami olyan könnyen körülvesz minket, hogy türelemmel futhassuk meg az előttünk lévő pályát, nézzünk... Mire, a munkánkra, a felekezetünkre, a taggá válásunkra, a tanácstestületekre? „Krisztusra, a hitnek Szerzőjére és Bevégzőjére, ami nekünk Bene van.” Tedd ezt, Atyám, ma nekünk, mert kérjük ezt az Ő Nevében és az Ő dicsőségére.

201 Most ők a Tieid, Uram. Tegyéél velük, ahogy jónak látod. Tegyéél velünk, amint jónak látod. Mi a Tieid vagyunk. Jézus Nevében. Ámen.

Szeretem Őt, szeretem Őt

Mert Ő előbb szeretett engem

És megvásárolta az én üdvösségemet

A Golgota fáján.

202 Elfelejtettétek az ebédet? Elfelejtettétek, hogy a gyerekek rendben vannak-e kint az autóban, vagy sem? Elfelejtettétek minden a múlttól, és felismertétek, mit éreztek éppen most? Ez napról napra megvalósul előttetek. Látjátok? Engedjétek, hogy ez legyen mindennek a középpontja. Engedjétek a többi dolgokat elmenni; ők el fognak pusztulni mindenképpen.

Ó, csak tartsatok utána, kövessétek Őt! Látjátok? Ahogy Elizeus követte Illést, hadd kövesük Őt. Mert nekünk is fel kell vitetnünk, szintén, egy napon. Mi láttuk a Tűznek szekérét, amely felemelte Őt, ki a sírból. Most érezzük magunk között. Egy nap Ő kifogja a lovakat a bokrokból. Mi felmegyünk. Nem szeretitek Őt?

És megvásárolta az én üdvösségemet

A Golgota fáján.

Ó, nem tudjátok csaknem pontosan, csak csujátok be a szemeteket és látjátok Őt ott függeni?

Szeretem Őt, (ki mást szerethetnék?) szeretem Őt

Mert Ő előbb szeretett engem

És megvásárolta az én üdvösségemet

A Golgota fáján.

203 Minden alkalommal, amikor visszatérek haza, valaki elment. Néhány hónap elteltével visszatérek, valaki elment. Minden alkalommal szomorú vagyok, amikor eljövök.

Az egyik nap egy fiú, akivel iskolába jártam, jött az utcán és azt mondta, „Hello, Billy.”

204 Ránéztem, ő régen egy jóképű kis pajtás volt, hátrafésült valódi fényes fekete haja volt; most már olyan fehér, mint a hó. Akkoriban olyan egyenes (karcsú) volt; most pocakos. Azt mondtam, „Hello Jim.” Ránéztem.

Éreztem a szívemben, azt gondoltam, „Istenem, az a fiú és én, az a férfi és én egyidősek vagyunk.”

Tehát, tudom, hogy a napjaim meg vannak számlálva. Tudom, hogy nem lehet túl sokáig. Körülnézek, és azt gondolom, „Mit tehetnék, Uram? Segíts nekem. Nem akarok előtted menni. Pontosan mögöttem akarok maradni. Vezess a Te utadon.” Nézek, és azt gondolom, „Ó, én ötvenhat éves vagyok, nem lehet sokáig!”

205 És lenézek, látom az én jó barátomat, Bill Dauch-ot ott ülni, hetvenkettő vagy hetvenhárom éves. Körülnézek, látom ezeket a gyerekeket, ők azt gondolják, „Nos, várni fogok, amíg olyan öreg leszek, mint Branham testvér, ezt gondolom.” Édesem, lehet ezt soha nem látod meg. Nagyon kétlem, hogy meglátjátok (megéritek) azt. Látjátok? De gondoljátok csak bele, ha Bill Dauch megéli ezt a napot, ő túl fog élni száztizenöt-tizenhat éves embert. Minden órában meghalnak.

Szóval, mit számít, hogy hány éves vagy! Mit teszte az óra közben, amelyben éltek? Mit teszte Jézusért ebben az időben? Látjátok? Ó, én látni akarom Őt. Szeretném látni az órát, nézni és látni mind ezeket az öreg testeket átváltozni, látni őket „megválnak egy pillanatban, egy szempillantásban.” Ha ez nem így van, akkor mi a legostobább emberek vagyunk; együnk, igyunk, és legyünk jókedvűek (mulassunk), mert holnap meghalunk; látjátok, ti pontosan olyanok vagytok, mint egy állat, meghaltok és visszatértetek a porba, és ez minden. De van egy halandó... halhatatlan lélek él benned, testvérem. Mi hallottunk a Mennyről. Mi láttuk bebizonyítva. Mi tudjuk, hogy Ő van, és egy Jutalmazója azoknak, akik szorgalmasan keresik Őt.

Most Krisztus Testének tagjai, miközben újra énekeljük ezt, akarom, hogy csak üljete a helyeteken, és fogjatok kezét egymással, miközben újra énekeljük ezt.

Én... (csak köszöntsétek a testvéreteket, testvérnőtöket) szeretem Őt

Mert... (Richard!)... engem

És megvásárolta az én üdvösségemet

A Golgota fáján.

206 Szeretitek Őt? Mondjátok, „Ámen.” [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.”-Szerk.] Szeretitek az Ő Igéjét? Mondjátok, „Ámen.” [„Ámen!”] Szeretitek az Ő ügyét? Mondjátok, „Ámen.” [„Ámen!”] Szeretitek az Ő testét? Mondjátok, „Ámen.” [„Ámen!”] Akkor szeretitek egymást. Ámen! Ez igaz. „Minden ember tudni fogja, hogy ti az Én tanítványaim vagytok, amikor szeretitek egymást.”

Most ráteszem a kezemet ezekre a zsebkendőkre, ha nektek kell megkapni azokat az este előtt.

207 Richard Blair testvért akarnám... Isten válaszolt az imájára, ő és a testvér itt, imádkoztak a múltkor, hogy hozza vissza ezt a kislányt, aki közöttünk van ma, mert az Istenben való hitük miatt él. És most akarnám, hogy ő bocsásson el minket egy imádságban, csak egy néhány pillanatban, így ma este visszatérhetünk újra.

Csak körülbelül öt perccel elmúlt tizenkettő, az óra szerint. És szeretném, hogy ma este vissza jöjjetek, ha tudtok, ha közelbe vagytok. Ha haza akartok menni, Isten támogasson titeket az úton, és segítsen, és oltalmazzon titeket. Ha maradhattok és maradni akartok, örömmel fogadunk, ha maradtok. Isten legyen veletek most.

Amíg találkozunk! Amíg találkozunk!

Amíg... (emeljük fel a kezünket Hozzá)... találkozunk Jézus lábánál;

Amíg találkozunk! Amíg találkozunk!

Isten legyen veletek, amíg újra találkozunk.

[Branham testvér elkezd dűdölni, hogy Isten legyen veletek-Szerk.] Ez a módja annak, hogy elhagyjuk Isten házáat, ájtatosan (imádságosan), alázatosan, bízva, hogy ma este újra fogunk találkozni. Ha nem, „Isten legyen veletek, amíg újra találkozunk!”

Hajtsuk meg a fejünket most. Blair testvér.
